

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

60. aastakäik

17. juuli 2017

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2017/C 231/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2017/C 231/02	Kohtuasi C-10/17 P: Polo Club 11. jaanuaril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (ühheksas koda) 10. novembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-67/15: Polo Club versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet	2
2017/C 231/03	Kohtuasi C-50/17 P: Universidad Internacional de la Rioja, S.A. 31. jaanuaril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 1. detsembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-561/15: Universidad Internacional de la Rioja versus EUIPO – Universidad de la Rioja (Universidad Internacional de la Rioja UNIR)	2
2017/C 231/04	Kohtuasi C-147/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Constanța (Rumeenia) 23. märtsil 2017 – Sindicatul Familia Constanța jt versus Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța	3
2017/C 231/05	Kohtuasi C-148/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 24. märtsil 2017 – Peek & Cloppenburg KG versus Peek & Cloppenburg KG	4
2017/C 231/06	Kohtuasi C-161/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 31. märtsil 2017 – Land Nordrhein-Westfalen versus Dirk Renckhoff	5

2017/C 231/07	Kohtuasi C-171/17: 5. aprillil 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Ungari	5
2017/C 231/08	Kohtuasi C-179/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Hispaania) 7. aprillil 2017 – Bankia S.A. <i>versus</i> Alfonso Antonio Lau Mendoza ja Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez	6
2017/C 231/09	Kohtuasi C-192/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 13. aprillil 2017 – Cobra SpA <i>versus</i> Ministero dello Sviluppo Economico	7
2017/C 231/10	Kohtuasi C-196/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 13. aprillil 2017 – Kathrin Meyer <i>versus</i> TUIfly GmbH	8
2017/C 231/11	Kohtuasi C-197/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 13. aprillil 2017 – Thomas Neufeldt jt <i>versus</i> TUIfly GmbH	9
2017/C 231/12	Kohtuasi C-198/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 13. aprillil 2017 – Ivan Wallmann <i>versus</i> TUIfly GmbH	10
2017/C 231/13	Kohtuasi C-200/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 13. aprillil 2017 – Susanne de Winder <i>versus</i> TUIfly GmbH	10
2017/C 231/14	Kohtuasi C-201/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 13. aprillil 2017 – Holger Schlosser ja Nicole Schlosser <i>versus</i> TUIfly GmbH	11
2017/C 231/15	Kohtuasi C-202/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 13. aprillil 2017 – Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe, Harmine Rebbe <i>versus</i> TUIfly GmbH	12
2017/C 231/16	Kohtuasi C-208/17 P: NF-i 21. aprillil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda laiendatud koosseisus) 28. veebruari 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-192/16: NF <i>versus</i> Euroopa Ülemkogu	12
2017/C 231/17	Kohtuasi C-209/17 P: NG 21. aprillil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda laiendatud koosseisus) 28. veebruari 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-193/16: NG <i>versus</i> Euroopa Ülemkogu	13
2017/C 231/18	Kohtuasi C-210/17 P: NM-i 21. aprillil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda laiendatud koosseisus) 28. veebruari 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-257/16: NM <i>versus</i> Euroopa Ülemkogu	14
2017/C 231/19	Kohtuasi C-212/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hispaania) 24. aprillil 2017 – Simón Rodríguez Otero <i>versus</i> Televisión de Galicia S.A.	15
2017/C 231/20	Kohtuasi C-225/17 P: Apellatsioonkaebus, mille Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co. esitasid 27. aprillil 2017 Üldkohtu (esimene koda) 17. veebruari 2017. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-14/14 ja T-87/14: Islamic Republic of Iran Shipping Lines jt <i>versus</i> Euroopa Liidu Nõukogu	15
2017/C 231/21	Kohtuasi C-226/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 28. aprillil 2017 – Brigitte Wittmann <i>versus</i> TUIfly GmbH	17
2017/C 231/22	Kohtuasi C-228/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 28. aprillil 2017 – Reinhard Wittmann <i>versus</i> TUIfly GmbH	18

2017/C 231/23	Kohtuasi C-238/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vilniaus miesto apylinkės teismas (Leedu) 9. mail 2017 – „Renega“ UAB versus „Energijos skirstymo operatorius“ AB, „Lietuvos energijos gamyba“ AB .	18
2017/C 231/24	Kohtuasi C-246/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Belgia) 10. mail 2017 – Ibrahima Diallo versus Belgia riik	19
2017/C 231/25	Kohtuasi C-265/17 P: Euroopa Komisjoni 16. mail 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 7. märtsi 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-194/13: United Parcel Service versus Euroopa Komisjon	21

Üldkohus

2017/C 231/26	Kohtuasi T-637/15: Üldkohtu 31. mai 2017. aasta otsus – Alma-The Soul of Italian Wine versus EUIPO – Miguel Torres (SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO IL SOLE) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO IL SOLE taotlus – Euroopa Liidu varasem sõnamärk VIÑA SOL – Suhteline keeldumispõhjus – Eristusvõime kahjustamine – Tähiste sarnasuse puudumine – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 5)	22
2017/C 231/27	Kohtuasi T-519/16: Üldkohtu 17. mai 2017. aasta otsus – Piessevaux versus nõukogu (Avalik teenistus – Ametnikud – Pensionid – Pensioniõiguste ülekandmine liidu pensioniskeemi – Staažilisa ettepanek – Personalieeskirjade VIII lisa artikli 11 lõige 2 – Uued üldised rakendussätted – Võrdne kohtlemine – Omandatud õigused – Õiguspärane ootus)	22
2017/C 231/28	Kohtuasi T-164/16: Üldkohtu 17. mai 2017. aasta määrus – Piper Verlag versus EUIPO (THE TRAVEL EPISODES) (Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu kujutismärgi THE TRAVEL EPISODES taotlus – Absoluutne keeldumispõhjus – Muutmise taotlus – Akt, mida apellatsioonikoda ei saa vastu võtta – Vorminõuete rikkumine – Vastuvõetamatus)	23
2017/C 231/29	Kohtuasi T-207/16 R: Üldkohtu presidendi 8. mai 2017. aasta määrus – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis versus komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamine – Riigihankalepingud – Kõrvalejät-mishoiatus – Kontrollihoiatus – Taotlus kohaldamise peatamiseks – Kiireloomulisuse puudumine)	23
2017/C 231/30	Kohtuasi T-285/16: Üldkohtu 15. mai 2017. aasta määrus – Dominator International GmbH versus EUIPO (DREAMLINE) (Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu nimetav rahvusvaheline registreering – Sõnamärk DREAMLINE – Absoluutne keeldumispõhjus – Eristusvõime puudumine – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b – Kirjeldavus – Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõige 2 – Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõige 2 – Osaliselt ilmselt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselt õiguslikult põhjendamatu hagi – Kodukorra artikkel 126)	24
2017/C 231/31	Kohtuasi T-481/16 RENV: Üldkohtu 17. mai 2017. aasta määrus – Cuallado Martorell versus komisjon (Avalik teenistus – Töölevõtmine – Avalik konkurss – Suulisele katsele mittelubamine – Kirjaliku katse hindamine – Otsus jätta hageja nimi reservnimekirja kandmata – Konkursikomisjoni võimalus anda kirjalike katsete parandamise ülesanne ühele oma liikmele – Osaliselt ilmselt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselt õiguslikult põhjendamatu hagi)	25
2017/C 231/32	Kohtuasi T-785/16: Üldkohtu 16. mai 2017. aasta määrus – BSH Electrodomesticos España versus EUIPO – DKSH International (Ufesa) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi Ufesa taotlus – Kohtulikult kinnitatud kompromiss – Taotletud kaubamärgi omandamine hageja poolt – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	25

2017/C 231/33	Kohtuasi T-170/17 R: Üldkohtu presidendi 18. mai 2017. aasta määrus – RW <i>versus</i> komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamine — Avalik teenistus — Ametnikud — Puhkusele ja pensionile saatmine — Pensioniiga — Personalieeskirjade artikkel 42c — Kohaldamise peatamise taotlus — Fumus boni iuris — Kiireloomulisus — Huvide kaalumise)	26
2017/C 231/34	Kohtuasi T-113/17: 20. veebruaril 2017 esitatud hagi – Crédit Agricole ja Crédit Agricole Corporate and Investment Bank <i>versus</i> komisjon	27
2017/C 231/35	Kohtuasi T-242/17: 25. aprillil 2017 esitatud hagi – SC <i>versus</i> Eulex Kosovo	28
2017/C 231/36	Kohtuasi T-244/17: 26. aprillil 2017 esitatud hagi – António Conde & Companhia, SA <i>versus</i> Euroopa Komisjon	29
2017/C 231/37	Kohtuasi T-254/17: 28. aprillil 2017 esitatud hagi – Intermarché Casino Achats <i>versus</i> komisjon	29
2017/C 231/38	Kohtuasi T-255/17: 28. aprillil 2017 esitatud hagi – Les Mousquetaires ja ITM Entreprises <i>versus</i> komisjon	30
2017/C 231/39	Kohtuasi T-268/17: 8. mail 2017 esitatud hagi – ühisettevõtte Clean Sky 2 <i>versus</i> Revoind Industriale .	31
2017/C 231/40	Kohtuasi T-269/17: 8. mail 2017 esitatud hagi – ühisettevõtte Clean Sky 2 <i>versus</i> Revoind Industriale .	32
2017/C 231/41	Kohtuasi T-270/17: 8. mail 2017 esitatud hagi – ühisettevõtte Clean Sky 2 <i>versus</i> Revoind Industriale .	33
2017/C 231/42	Kohtuasi T-271/17: 8. mail 2017 esitatud hagi – ühisettevõtte Clean Sky 2 <i>versus</i> Revoind Industriale .	34
2017/C 231/43	Kohtuasi T-272/17: 5. mail 2017 esitatud hagi – Webgarden <i>versus</i> EUIPO (Dating Bracelet)	35
2017/C 231/44	Kohtuasi T-283/17: 15. mail 2017 esitatud hagi – SH <i>versus</i> komisjon	35
2017/C 231/45	Kohtuasi T-284/17: 12. mail 2017 esitatud hagi – Le Pen <i>versus</i> parlament	36
2017/C 231/46	Kohtuasi T-285/17: 12. mai 2017. aasta esitatud hagi – Yanukovych <i>versus</i> nõukogu	37
2017/C 231/47	Kohtuasi T-286/17: 12. mail 2017 esitatud hagi – Yanukovych <i>versus</i> nõukogu	38
2017/C 231/48	Kohtuasi T-288/17: 15. mail 2017 esitatud hagi – Sky plc <i>versus</i> EUIPO – Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)	39
2017/C 231/49	Kohtuasi T-290/17: 16. mail 2017 esitatud hagi – Stavytskyi <i>versus</i> nõukogu	40
2017/C 231/50	Kohtuasi T-291/17: 16. mail 2017 esitatud hagi – Transdev jt <i>versus</i> komisjon	41
2017/C 231/51	Kohtuasi T-292/17: 16. mail 2017 esitatud hagi – Région Île-de-France <i>versus</i> komisjon	41
2017/C 231/52	Kohtuasi T-294/17: 12. mail 2017 esitatud hagi – Lion's Head Global Partners <i>versus</i> EUIPO – Lion Capital LLP (Lion's Head)	42
2017/C 231/53	Kohtuasi T-297/17: 15. mail 2017 esitatud hagi – VSM <i>versus</i> EUIPO (WE KNOW ABRASIVES)	43
2017/C 231/54	Kohtuasi T-299/17: 16. mail 2017 esitatud hagi – Sata <i>versus</i> EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (1000)	43
2017/C 231/55	Kohtuasi T-300/17: 17. mail 2017 esitatud hagi – Sata <i>versus</i> EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (3000)	44

2017/C 231/56	Kohtuasi T-301/17: 17. mail 2017 esitatud hagi – Sata <i>versus</i> EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (2000)	45
2017/C 231/57	Kohtuasi T-302/17: 18. mail 2017 esitatud hagi – Sata <i>versus</i> EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000)	45
2017/C 231/58	Kohtuasi T-303/17: 18. mail 2017 esitatud hagi – Sata <i>versus</i> EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000)	46
2017/C 231/59	Kohtuasi T-304/17: 18. mail 2017 esitatud hagi – Sata <i>versus</i> EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000)	47
2017/C 231/60	Kohtuasi T-305/17: 17. mail 2017 esitatud hagi – Red Bull <i>versus</i> EUIPO (Kahest eri värvi väljast koosneva rööpküliku kujutis)	47
2017/C 231/61	Kohtuasi T-307/17: 18. mail 2017 esitatud hagi – adidas <i>vs.</i> EUIPO – Shoe Branding Europe BVBA (Kolme paralleelse riba kujutis)	48
2017/C 231/62	Kohtuasi T-310/17: 15. mail 2017 esitatud hagi – Lion's Head Global Partners <i>vs.</i> EUIPO – Lion Capital LLP (LION'S HEAD global partners)	49
2017/C 231/63	Kohtuasi T-311/17: 19. mail 2017 esitatud hagi – Stips <i>versus</i> komisjon	49
2017/C 231/64	Kohtuasi T-313/17: 22. mail 2017 esitatud hagi – Wajos <i>versus</i> EUIPO (pudeli kuju)	50
2017/C 231/65	Kohtuasi T-314/17: 23. mail 2017 esitatud hagi – Nosio <i>vs.</i> EUIPO (MEZZA)	50
2017/C 231/66	Kohtuasi T-318/17: 8. mail 2017 esitatud hagi – ühisettevõtte Clean Sky 2 <i>versus</i> Revoin Industriale	51
2017/C 231/67	Kohtuasi T-330/17: 16. mail 2017 esitatud hagi – Ceobus jt <i>versus</i> komisjon	52
2017/C 231/68	Kohtuasi T-331/17: 23. mail 2017 esitatud hagi – Steifer <i>versus</i> Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee	53
2017/C 231/69	Kohtuasi T-757/15: Üldkohtu 3. mai 2017. aasta määrus – Facebook <i>versus</i> EUIPO – Brand IP Licensing (lovebook)	53
2017/C 231/70	Kohtuasi T-84/17: Üldkohtu 18. mai 2017. aasta määrus – Consorzio IB Innovation <i>versus</i> komisjon	54
2017/C 231/71	Kohtuasi T-95/17: Üldkohtu 5. mai 2017. aasta määrus – King.com <i>versus</i> EUIPO – TeamLava (Ekraanikujutised ja ikoonid)	54
2017/C 231/72	Kohtuasi T-126/17: Üldkohtu 18. mai 2017. aasta määrus – Consorzio IB Innovation <i>versus</i> komisjon	54

Parandused

2017/C 231/73	Euroopa Liidu Teatajas kohtuasja T-86/17 kohta avaldatud teatise parandus (ELT C 104, 3.4.2017)	55
2017/C 231/74	Euroopa Liidu Teatajas kohtuasja T-161/17 kohta avaldatud teatise parandus (ELT C 151, 15.5.2017)	57

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas*

(2017/C 231/01)

Viimane väljaanne

ELT C 221, 10.7.2017

Eelmised väljaanded

ELT C 213, 3.7.2017

ELT C 202, 26.6.2017

ELT C 195, 19.6.2017

ELT C 178, 6.6.2017

ELT C 168, 29.5.2017

ELT C 161, 22.5.2017

Käesolevad tekstid on kättesaadavad EUR-Lex'is järgmisel aadressil:

<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Polo Club 11. jaanuaril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 10. novembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-67/15: Polo Club versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

(Kohtuasi C-10/17 P)

(2017/C 231/02)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Polo Club (esindaja: advokaat D. Masson)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet, Lifestyle Equities CV

Euroopa Kohus (üheksas koda) tunnistas 1 juuni 2017. aasta määrusega apellatsioonkaebuse vastuvõetamatuks.

Universidad Internacional de la Rioja, S.A. 31. jaanuaril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 1. detsembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-561/15: Universidad Internacional de la Rioja versus EUIPO – Universidad de la Rioja (Universidad Internacional de la Rioja UNIR)

(Kohtuasi C-50/17 P)

(2017/C 231/03)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Universidad Internacional de la Rioja, S.A. (esindajad: advokaadid C. Lema Devesa ja A. Porras Fernandez-Toledano)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 1. juuni 2017. aasta määrusega jäeti apellatsioonkaebus rahuldamata ja Universidad Internacional de La Rioja, S.A. kohtukulud tema enda kanda.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Constanța (Rumeenia) 23. märtsil 2017 –
Sindicatul Familia Constanța jt versus Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului
Constanța**

(Kohtuasi C-147/17)

(2017/C 231/04)

Kohtumenetluse keel: rumeeania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Constanța

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Sindicatul Familia Constanța jt

Vastustaja: Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2003/88/EÜ ⁽¹⁾ artikli 1 lõiget 3 koostoimes direktiivi 89/391/EMÜ ⁽²⁾ artikliga 2 tuleb tõlgendada nii, et selle direktiivi kohaldamisalast jääb välja niisugune tegevus nagu asendusvanema tegevus, millega tegelevad apellandid?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, tuleb direktiivi 2003/88/EÜ artiklit 17 tõlgendada nii, et niisuguse tegevuse suhtes nagu asendusvanema tegevus, millega tegelevad apellandid, võib teha selle [artikli 17] lõike 1, lõike 3 punktide b ja c või lõike 4 punkti b alusel erandi selle direktiivi artiklist 5?
3. Kas juhul, kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, tuleb direktiivi 2003/88/EÜ artikli 17 lõiget 1 või asjakohasel juhul artikli 17 lõikeid 3 ja 4 tõlgendada nii, et selline erand peab olema nähtud ette sõnaselgelt, kuid võib olla sätestatud ka kaudselt, st vastu võetud eriaktiga, millega on teatava kutsetegevuse puhul kehtestatud muud tööaja korraldamist reguleerivad normid; missugused on juhul, kui niisugune erand ei pruugi olla sõnaselgelt ette nähtud, miinimumtingimused selleks, et võiks asuda seisukohale, et siseriiklike õigusnormidega on kehtestatud erand, ning kas sellise erandi võib ette näha nii, nagu tuleneb seadusest nr 272/2004?
4. Kas juhul, kui vastus esimesele, teisele või kolmandale küsimusele on eitav, tuleb direktiivi 2003/88/EÜ artikli 2 punkti 1 tõlgendada nii, et ajavahemik, mil asendusvanem viibib koos alaealisega, kelle asendusvanem ta on, kas oma kodus või muus viimase valitud kohas, kujutab endast tööaega, kuigi ta ei täida ühtegi individuaalsest töölepingust tulenevat ülesannet?
5. Kas juhul, kui vastus esimesele, teisele või kolmandale küsimusele on eitav, tuleb direktiivi 2003/88/EÜ artiklit 5 tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugused siseriiklikud õigusnormid nagu seaduse nr 272/2004 artikkel 122 ning kas vastuse korral, et direktiivi artikli 17 lõike 3 punktid b ja c on kohaldatavad või artikli 4 punkt b on kohaldatav, tuleb seda artiklit tõlgendada nii, et niisugused siseriiklikud õigusnormid on sellega vastuolus?
6. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav ning vastus neljandale küsimusele on jaatav, võib direktiivi 2003/88/EÜ artikli 7 lõiget 2 tõlgendada nii, et sellega ei ole siiski vastuolus niisuguse hüvitise maksmine, mis vastab hüvitisele, mida töötaja oleks saanud põhipuhkuse ajal, sest asendusvanema töö laad ei võimalda tal seda puhkust kasutada, või kuigi puhkus anti vormiliselt, jätkab töötaja praktikas sama tööd, kui kõnesoleval ajavahemikul ei ole tal lubatud lahkuda alaealisest, kelle asendusvanem ta on? Kas jaatava vastuse korral on selleks, et saada õigus hüvitisele, vaja, et töötaja palus luba alaealisest lahkuda ja tööandja ei andnud seda luba?

7. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, vastus neljandale küsimusele jaatav ja vastus kuuendale küsimusele eitav, on direktiivi artikli 7 lõikega 1 vastuolus niisugune siseriiklik õigusnorm nagu seaduse nr 272/2004 artikli 122 lõike 3 punkt d, sest selle seadusega on tööandjale jäetud võimalus otsustada oma kaalutusõigust kasutades, kas lubada asendusvanemal alaealisest puhkuse ajal lahkuda, ning kas jaatava vastuse korral kujutab asjaolu, et töötaja ei saa selle õigusnormi kohaldamise tulemusena puhkust kasutada, endast liidu õiguse rikkumist, mille puhul on täidetud tingimused selleks, et töötajal tekiks õigus hüvitisele? Kas jaatava vastuse korral peab seda hüvitist maksma riik direktiivi artikli 7 rikkumise tõttu või ametiasutus, kes on tööandja ja kes ei taganud puhkuse ajaks võimalust alaealisest lahkuda? Kas niisuguses olukorras on selleks, et saada õigus hüvitisele, vaja, et töötaja palus luba alaealisest lahkuda ja tööandja ei andnud seda luba?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT 2003, L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/04, lk 381).

⁽²⁾ Nõukogu 12. juuni 1989. aasta direktiiv 89/391/EMÜ töötajate tööturvise ja tervise parandamist soodustavate meetmete kehtestamise kohta (EÜT 1989, L 183, lk 1; ELT eriväljaanne 05/01, lk 349).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 24. märtsil 2017 – Peek & Cloppenburg KG versus Peek & Cloppenburg KG

(Kohtuasi C-148/17)

(2017/C 231/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kostja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Hageja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2008/95/EÜ ⁽¹⁾ artikliga 14 on kooskõlas olukord, et juhul kui varasemast siseriiklikust kaubamärgist on loobutud või sellel on lastud aeguda ning selle vanemust nõutakse ELi kaubamärgile, siis võib varasema kaubamärgi kehtetuse või tühisuse tuvastada tagantjärele ainult juhul, kui kaubamärgi kehtetuse või tühisuse tingimused ei esinenud mitte ainult kaubamärgist loobumise või registrist kustutamise ajal, vaid ka ajal, mil see tuvastati kohtuotsusega?

2. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt:

Kas vanemuse nõudmine määruse (EÜ) nr 207/2009 ⁽²⁾ artikli 34 lõike 2 alusel avaldab sellist toimet, et siseriikliku kaubamärgiga seonduvad õigused lõpevad ja seda kaubamärki ei saa enam kasutada viisil, mis on nõutav õiguste säilitamiseks, või jäävad siseriikliku kaubamärgiga seonduvad õigused ELi kaubamärgi registreerimise alusel endiselt kehtima, olgugi et see varasem kaubamärk ei ole enam siseriiklikus kaubamärgiregistris registreeritud, mistõttu seda kaubamärki saab ka edaspidi kasutada ja seda peab kasutama viisil, mis on nõutav õiguste säilitamiseks?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiiv 2008/95/EÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT 2008, L 299, lk 25).

⁽²⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 31. märtsil 2017 – Land Nordrhein-Westfalen versus Dirk Renckhoff**(Kohtuasi C-161/17)**

(2017/C 231/06)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled*Kassatsioonkaebuse esitaja:* Land Nordrhein-Westfalen*Vastustaja kassatsioonimenetluses:* Dirk Renckhoff**Eelotsuse küsimus**

Kas võõral veebisaidil autoriõiguse omaja loal kõikidele internetikasutajatele vabalt kättesaadava teose ülespanek oma vabalt kättesaadavale veebisaidile on üldsusele kättesaadavaks tegemine direktiivi 2001/29/EÜ⁽¹⁾ artikli 3 lõike 1 tähenduses, kui asjaomane teos kopeeritakse esmalt teatavasse serverisse ja laetakse sealt oma veebisaidile?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiiv 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT 2001, L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230)

5. aprillil 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Ungari**(Kohtuasi C-171/17)**

(2017/C 231/07)

*Kohtumenetluse keel: ungari***Pooled***Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: V. Bottka ja H. Tserepa-Lacombe)*Kostja:* Ungari**Hageja nõuded**

Komisjon palub Euroopa Kohtul

— tuvastada, et Ungaris kehtestatud ja kohaldatava 2011. aasta CC seaduse ja seda rakendava valitsuse määrusega 356/2012. (XII. 13.) reguleeritud riiklik mobiilimaksete süsteem, mis tekitab monopoolse seisundi Nemzeti Mobilfizetési Zrt. kasuks antud eesõiguste tõttu ning takistab sisenemist mobiilimaksete hulgimüügi turule, mis oli varem konkurentsile avatud, ning mis kehtestati ebavajalikult ja ebaproportsionaalselt, on vastuolus

— eelkõige direktiivi 2006/123/EÜ⁽¹⁾ artikli 15 lõike 2 punktiga d ning artikli 16 lõikega 1 ning

— teiseks ELTL artiklitega 49 ja 56;

— mõista kohtukulud välja Ungarilt.

Väited ja peamised argumendid

2011. aasta CC seadus riiklik mobiilimaksete süsteemi kohta (edaspidi „seadus“) muutis alates 1. aprillist 2013 [kuid kohustuslikult alles alates 2. juulist 2014] mobiilimaksete süsteemi õiguslikku raamistikku. Seadusega kehtestatakse järgmised tsentraliseeritud mobiilimaksete teenused: a) parkimise ühisteenus; b) üldkasutatava tee maanteeliikluse eesmärgil kasutusse andmine; c) riikliku ettevõtte poolt tagatud reisirajatevedu; d) riikliku ettevõtte poolt osutatav muu teenus. Nende hulgast realiseerus Ungaris mobiilimaksete võimalus praktikas seni ainult parkimise ühisteenuse valdkonnas ja üldkasutatava tee maanteeliikluse eesmärgil kasutusse andmise valdkonnas (e-matrica [teekasutusõigust tõendav elektrooniline märge] ja HU-GO). Vaatamata sellele käsitleb käesolev menetlus kõiki nelja seadusega reguleeritud valdkonda.

Komisjoni seisukohast tegeleb Nemzeti Mobilfizetési Zrt. parkimise ühisteenust puudutavalt põhimõtteliselt samasuguse tegevusega kui varasemas süsteemis mobiilimakseteenuse pakkujad, kuid sellise vahega, et tal on ainuõigused parkimisteenuse pakkujatega lepingute sõlmimiseks ning tema hinnad on reguleeritud. Sama kehtib ka üldkasutatava tee liiklemise eesmärgil kasutusse andmisele, kuna Nemzeti Mobilfizetési Zrt. on ainus teenuseosutaja, kellel on lepingulised suhted teenuste osutajaga ja kes võib vahetult müüa teekasutusõigusi. Ülejäänud mobiilimaksete teenuste osutajad ja mobiiltelefoni teenuste pakkujad võivad tegutseda ainult edasimüüjatena.

Seega takistavad riikliku mobiilimaksete süsteemi kehtestamine ja Nemzeti Mobilfizetési Zrt. jaoks antud ainuõigused sisenemist hulgimüügi turule (seega parkimis- või muu üldteenuse osutajaga lepingulise suhte kaudu muudele mobiilimaksete teenuste osutajatele osutatud teenuste turule nii Ungari kui ka muude välismaiste ettevõtjate jaoks), mis oli varem konkurentsile avatud. Seega on nõukogu seisukohast riikliku mobiilimaksete süsteemi kohta kehtestatud eeskirjad kokkuvõttes diskrimineerivad ja rikuvad asutamisevabadust (direktiivi 2006/123/EÜ artikli 15 ja ELTL artikli 49 rikkumine). Samas need reeglid rikuvad ka teenuste osutamise vabadust (direktiivi 2006/123/EÜ artikli 16 ja ELTL artikli 56 rikkumine), kuna Nemzeti Mobilfizetési Zrt. jaoks tagatud ainuõigused piiravad piiriüleste teenuste osutamist. Muude tsentraliseeritud mobiilimaksete teenuste puhul, kus mobiilimaksete võimalus ei ole veel Ungaris realiseerunud, näeb seadus ette samasuguse ainuõiguse Nemzeti Mobilfizetési Zrt. jaoks ning see õiguslik analüüs peab samamoodi paika.

Asutamise- ja teenuste osutamise vabadust võib kooskõlas ELT lepinguga ja direktiivi 2006/123/EÜ vastavate sätetega piirata ainult siis, kui seda tehakse diskrimineerimata ja üldistes huvides ning kui see vastab ka vajalikkuse ja proportsionaalsuse nõuetele. Nõukogu arvates ei sobi Ungari esitatud argumendid, et põhjendada seadusega kehtestatud piiranguid, kuna need ei vasta vajalikkuse ja proportsionaalsuse nõuetele.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (ELT L 376, lk 36).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Hispaania) 7. aprillil 2017 – Bankia S.A. versus Alfonso Antonio Lau Mendoza ja Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez

(Kohtuasi C-179/17)

(2017/C 231/08)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Bankia S.A.

Kostjad: Alfonso Antonio Lau Mendoza ja Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 93/13/EMÜ⁽¹⁾ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artiklitega 6 ja 7 on vastuolus kohtupraktika (Tribunal Supremo (kõrgeim kohus) 18. veebruari 2016. aasta kohtuotsus), mille kohaselt vaatamata sellele, et lepingu ennetähtaegselt lõpetamise tingimus on ebaõiglane, ja vaatamata sellele, et see on täitmisavalduse aluseks olev tingimus, ei tohi hüpoteegi realiseerimist lõpetada, sest selle jätkamine on tarbijale soodsam, kuna tsiviilseadustiku artiklil 1124 põhinevas tuvastusmenetluses tehtud kohtuotsuse võimaliku täitmise korral ei saaks tarbija kasutada hüpoteegi realiseerimisele omaseid menetluslikke eelisõigusi, kuid nimetatud kohtupraktikas ei võeta arvesse, et TS-i (kõrgeim kohus) enda järjepideva ja väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei ole see tsiviilseadustiku artikkel 1124 (mis on ette nähtud vastastikuseid kohustusi loovate lepingute jaoks) laenulepingu suhtes kohaldatav, kuna see on ühepoolne asjaõigusleping, mis ei jõustu enne, kui raha on üle antud, ja mis seetõttu paneb kohustusi ainult laenuaajale ja mitte laenuandjale (võlausaldaja), mistõttu TS-i (kõrgeim kohus) selle kohtupraktika kohaselt võidakse tuvastusmenetluses tarbija suhtes teha kohtuotsus, millega jäetakse lepingu lõpetamise ja kahju hüvitamise nõue rahuldamata, ning ei saaks enam väita, et hüpoteegi realiseerimise jätkamine on talle soodsam?
2. Kui nõustuda, et tsiviilseadustiku artikkel 1124 on kohaldatav laenulepingutele või kõikidel krediitilepingute juhtudel, siis kas direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artiklitega 6 ja 7 on vastuolus niisugune kohtupraktika nagu viidatud kohtupraktika, milles selle hindamisel, kas tarbijale on soodsam hüpoteegi realiseerimise jätkamine või kahjulikum tsiviilseadustiku artikli 1124 põhjal toimuv tuvastusmenetlus, ei võeta arvesse, et selles menetluses võidakse jätta lepingu lõpetamise ja kahju hüvitamise nõue rahuldamata, kui kohus kohaldab sama tsiviilseadustiku artikli 1124 sätet, mis näeb ette, et „[k]ohus määrab kokkuleppe lõpetamise, mida talt nõutakse, kui ei ole mõjuvaid põhjuseid, mis lubaksid tal määrata täitmiseks tähtaja“, arvestades et just nimelt pikaajaliste (20 või 30 aastat) hüpoteegitagatisega kodulaenu ja krediidi kontekstis on suhteliselt tõenäoline, et kohtud kohaldavad seda nõude rahuldamata jätmise alust, eriti kui tegelik maksekohustuse rikkumine ei ole olnud väga raske?
3. Kui nõustuda, et tarbijale on soodsam hüpoteegi realiseerimise jätkamine ühes lepingu ennetähtaegse lõpetamise tagajärgedega, siis kas direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artiklitega 6 ja 7 on vastuolus niisugune kohtupraktika nagu viidatud kohtupraktika, mille kohaselt kohaldatakse lünga täitmiseks õigusnormi (LECi artikli 693 lõiget 2), vaatamata sellele, et leping saab kehtida ka ilma lepingu ennetähtaegse lõpetamise tingimusega, ja millega omistatakse kõnealusele LECi artikli 693 lõikele 2 õigusmõju vaatamata sellele, et ei ole täidetud põhieeldus: leping peab sisaldama lepingu ennetähtaegselt lõpetamise kehtivat ja toimivat kokkulepet, mis just nimelt tunnustatigi ebaõiglaseks, tühiseks ja kehtetuks?

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/2, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 13. aprillil 2017 – Cobra SpA versus Ministero dello Sviluppo Economico

(Kohtuasi C-192/17)

(2017/C 231/09)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Cobra SpA

Vastustaja: Ministero dello Sviluppo Economico

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 1999/5/EÜ ⁽¹⁾ tuleb tõlgendada nii, et kui tootja kasutab III lisa teises lõigus ette nähtud menetlust ning on olemas ühtlustatud standardid, milles on kindlaks määratud kõik olulised raadiokatsed, peab see tootja pöörduma pädeva asutuse poole ning lisama seega CE-märgisele (mis kinnitab vastavust selles direktiivis käsitletavatele olulistele nõuetele) selle asutuse tunnuskoodi?
2. Kui esimesele küsimusele antakse jaatav vastus, tootja on juba kasutanud III lisa teises lõigus ette nähtud menetlust, kusjuures on olemas ühtlustatud standardid, milles on kindlaks määratud kõik olulised raadiokatsed, ning see tootja on sellegipoolest vabatahtlikult pöördunud pädeva asutuse poole, paludes tal eelnimetatud katsete nimekirja kinnitada, siis kas see tootja peab lisama CE-märgisele, mis kinnitab vastavust direktiivis 1999/5/EÜ käsitletavatele olulistele nõuetele, selle asutuse tunnuskoodi?
3. Kui teisele küsimusele antakse jaatav vastus, tootja on juba kasutanud III lisa teises lõigus ette nähtud menetlust, kusjuures on olemas ühtlustatud standardid, milles on kindlaks määratud kõik olulised raadiokatsed, ning see tootja on seejärel sellegipoolest vabatahtlikult pöördunud pädeva asutuse poole, paludes tal eelnimetatud katsete nimekirja kinnitada ning on vabatahtlikult lisanud tootele pädeva asutuse tunnuskoodi, siis kas tootja peab märkima selle asutuse tunnuskoodi ka tootele ja selle pakendile?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 1999. aasta direktiiv 1999/5/EÜ raadioseadmete ja telekommunikatsioonivõrgu lõppseadmete ning nende nõuetekohasuse vastastikuse tunnustamise kohta (EÜT L 91, lk 10, ELT eriväljaanne 13/23, lk 254).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 13. aprillil 2017 – Kathrin Meyer versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-196/17)

(2017/C 231/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Kathrin Meyer

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteatamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?

3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lendu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?
4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu välditavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1, ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 13. aprillil 2017 – Thomas Neufeldt jt versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-197/17)

(2017/C 231/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Thomas Neufeldt ning Julia Neufeldt ja Gabriel Neufeldt, viimaseid esindavad nende vanemad Sandra Neufeldt ja Thomas Neufeldt

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteteatamata streik”) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lendu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?
4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu välditavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1, ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 13. aprillil 2017 – Ivan Wallmann versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-198/17)

(2017/C 231/12)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ivan Wallmann

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteteatamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lendu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?
4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu välditavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1, ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 13. aprillil 2017 – Susanne de Winder versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-200/17)

(2017/C 231/13)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Susanne de Winder

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteatamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lendu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?
4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu välditavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1, ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 13. aprillil 2017 – Holger Schlosser ja Nicole Schlosser versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-201/17)

(2017/C 231/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Holger Schlosser, Nicole Schlosser

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteatamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lendu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?

4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu välditavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1, ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 13. aprillil 2017 – Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe, Harmine Rebbe versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-202/17)

(2017/C 231/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe, Harmine Rebbe

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteatamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lendu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?
4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu välditavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1, ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

NF-i 21. aprillil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda laiendatud koosseisus) 28. veebruari 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-192/16: NF versus Euroopa Ülemkogu

(Kohtuasi C-208/17 P)

(2017/C 231/16)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: NF (esindajad: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, solicitor B. Burns)

Teine menetlusosaline: Euroopa Ülemkogu

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada tervikuna Üldkohtu 28. veebruari 2017. aasta määrus, millega Üldkohus jättis hagi läbi vaatamata põhjusel, et tal puudub pädevus selle lahendamiseks;
- teha käesoleva apellatsioonkaebuse esemeks olevas kohtuasjas lõplik otsus; tuvastada, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta otsustas, et tal puudub pädevus kohtuasja lahendamiseks ning mõista kohtuasja T-192/16 kostjalt välja kohtukulud, mida apellant on kandnud Üldkohtus toimunud menetluses ja Euroopa Kohtus käesolevas apellatsioonimenetluses;
- saata käesolevas menetluses tõstatatud küsimused tagasi Üldkohtule koos suunisega, mille kohaselt Üldkohtul tuleb tunnistada, et tal on nende lahendamiseks pädevus olemas.

Väited ja peamised argumendid

1. Puudus põhjendus.
2. Nõuetekohaselt jäeti käsitlemata küsimus, kas vaidlustatud leping oli tegelikkuses kostja otsus.
3. Asjassepuutuvad faktilised asjaolud jäeti tähelepanuta.
4. Esitatud tõendid jäeti läbi vaatamata.
5. Sisulised küsimused jäeti täies mahus läbi vaatamata ja hindamata.
6. Asjakohane täiendav info jäeti kogumata.
7. Otsus langetati, omamata piisavalt teavet.
8. Tähelepanuta jäeti Euroopa Kohtu lahendist C-294/83 tulenevad põhimõtted.

**NG 21. aprillil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda laiendatud koosseisus)
28. veebruari 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-193/16: NG versus Euroopa Ülemkogu**

(Kohtuasi C-209/17 P)

(2017/C 231/17)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: NG (esindajad: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, *solicitor* B. Burns)

Teine menetlusosaline: Euroopa Ülemkogu

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada tervikuna Üldkohtu 28. veebruari 2017. aasta määrus, millega Üldkohus jättis hagi läbi vaatamata põhjusel, et tal puudub pädevus selle lahendamiseks;
- teha käesoleva apellatsioonkaebuse esemeks olevas kohtuasjas lõplik otsus; tuvastada, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta otsustas, et tal puudub pädevus kohtuasja lahendamiseks ning mõista kohtuasja T-193/16 kostjalt välja kohtukulud, mida apellant on kandnud Üldkohtus toimunud menetluses ja Euroopa Kohtus käesolevas apellatsioonimenetluses;
- saata käesolevas menetluses tõstatatud küsimused tagasi Üldkohtule koos suunisega, mille kohaselt Üldkohtul tuleb tunnistada, et tal on nende lahendamiseks pädevus olemas.

Väited ja peamised argumendid

1. Puudus põhjendus.
2. Nõuetekohaselt jäeti käsitlemata küsimus, kas vaidlustatud leping oli tegelikkuses kostja otsus.
3. Asjassepuutuvad faktilised asjaolud jäeti tähelepanuta.
4. Esitatud tõendid jäeti läbi vaatamata.
5. Sisulised küsimused jäeti täies mahus läbi vaatamata ja hindamata.
6. Asjakohane täiendav info jäeti kogumata.
7. Otsus langetati, omamata piisavalt teavet.
8. Tähelepanuta jäeti Euroopa Kohtu lahendist C-294/83 tulenevad põhimõtted.

**NM-i 21. aprillil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda laiendatud koosseisus)
28. veebruari 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-257/16: NM versus Euroopa Ülemkogu**

(Kohtuasi C-210/17 P)

(2017/C 231/18)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: NM (esindajad: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, *solicitor* B. Burns)

Teine menetlusosaline: Euroopa Ülemkogu

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada tervikuna Üldkohtu 28. veebruari 2017. aasta määrus, millega Üldkohus jättis hagi läbi vaatamata põhjusel, et tal puudub pädevus selle lahendamiseks;
- teha käesoleva apellatsioonkaebuse esemeks olevas kohtuasjas lõplik otsus; tuvastada, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta otsustas, et tal puudub pädevus kohtuasja lahendamiseks ning mõista kohtuasja T-257/16 kostjalt välja kohtukulud, mida apellant on kandnud Üldkohtus toimunud menetluses ja Euroopa Kohtus käesolevas apellatsioonimenetluses;
- saata käesolevas menetluses tõstatatud küsimused tagasi Üldkohtule koos suunisega, mille kohaselt Üldkohtul tuleb tunnistada, et tal on nende lahendamiseks pädevus olemas.

Väited ja peamised argumendid

1. Puudus põhjendus.
2. Nõuetekohaselt jäeti käsitlemata küsimus, kas vaidlustatud leping oli tegelikkuses kostja otsus.
3. Asjassepuutuvad faktilised asjaolud jäeti tähelepanuta.
4. Esitatud tõendid jäeti läbi vaatamata.
5. Sisulised küsimused jäeti täies mahus läbi vaatamata ja hindamata.
6. Asjakohane täiendav info jäeti kogumata.
7. Otsus langetati, omamata piisavalt teavet.

8. Tähelepanuta jäeti Euroopa Kohtu lahendist C-294/83 tulenevad põhimõtted.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hispaania) 24. aprillil 2017 – Simón Rodríguez Otero versus Televisión de Galicia S.A.

(Kohtuasi C-212/17)

(2017/C 231/19)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Simón Rodríguez Otero

Vastustaja: Televisión de Galicia S.A.

Teine menetluspool: Ministerio Fiscal

Eelotsuse küsimused

1. Kas tähtajalise ja tähtajatu töölepingu alusel töötajate võrdväarsuse põhimõtte tähenduses tuleb töölepingu lõppemist „objektiivsetel asjaoludel“ töötajate üldseaduse artikli 49 lõike 1 punkti c mõttes ja töölepingu lõppemist tulenevalt „objektiivsetest põhjustest“ töötajate üldseaduse artikli 52 tähenduses lugeda „sarnasteks olukordadeks“, ja kas seega kujutab neil kahel juhtumil toimuv erinev hüvitise maksmine endast tähtajalise ja tähtajatu töölepingu alusel töötajate ebavõrdset kohtlemist, mis on nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiviga 1999/70/EÜ ⁽¹⁾, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta, keelatud?
2. Kui see on nii, siis kas tuleb asuda seisukohale, et sotsiaalpoliitika eesmärgid, millega õigustati osalise ajaga pensionile jääja asendamise lepingu mudeli loomist, õigustavad samuti, kooskõlas eespool viidatud raamkokkuleppe klausli 4 lõikega 1, erinevat kohtlemist, mis seisneb väiksema hüvitise maksmises niisuguse töösuhte lõppemise korral, mille puhul tööandjal on vabadus valida tähtajaline asendajaleping?

⁽¹⁾ EÜT 1999, L 175, lk 43.

Apellatsioonkaebus, mille Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co. esitasid 27. aprillil 2017 Üldkohtu (esimene koda) 17. veebruari 2017. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-14/14 ja T-87/14: Islamic Republic of Iran Shipping Lines jt versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-225/17 P)

(2017/C 231/20)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co. (esindajad: *solicitor* M. Taher ja *barrister* M. Lester, QC)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 17. veebruari 2017. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-14/14 ja T-87/14;
- rahuldada Üldkohtule apellantide esitatud nõuded, eelkõige:
 - tühistada „2013. aasta oktoobri meetmed“ (nõukogu otsus 2013/497 ⁽¹⁾), millega muudetakse otsust 2010/413 ⁽²⁾, ning nõukogu määrus 971/2013 ⁽³⁾, millega muudetakse määrust 267/2012 ⁽⁴⁾) ning „2013. aasta novembri meetmed“ (nõukogu otsus 2013/685 ⁽⁵⁾, millega muudetakse otsust 2010/413, ning nõukogu rakendusmäärus 1203/2013 ⁽⁶⁾), millega rakendatakse määrust 267/2012), niivõrd kuivõrd need Iraani vastu suunatud piiravad meetmed puudutavad apellante;
 - teise võimalusena tunnistada 2013. aasta oktoobri meetmed õigusvastasuse tõttu kohaldamatuks osas, milles neid kohaldatakse apellantide suhtes; ning
- mõista apellatsioonimenetlusega ja Üldkohtu menetlusega seotud kohtukulud välja vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjendamisel esitavad apellandid kohaldamatuks tunnistamise nõude osas järgmised väited:

1. **Esimene väide**, et Üldkohus tõdes ekslikult, et 2013. aasta oktoobri meetmetel oli kehtiv õiguslik alus.
2. **Teine väide**, et Üldkohus tõdes ekslikult, et 2013. aasta oktoobri meetmetega ei rikutud *res judicata*, õiguskindluse, õiguspärase ootuse ja *ne bis in idem*'i põhimõtet ega õigust tõhusale õiguskaitsevahendile.
3. **Kolmas väide**, et Üldkohus tõdes ekslikult, et vastustaja ei kuritarvitanud 2013. aasta oktoobri meetmete kehtestamisega oma pädevust.
4. **Neljas väide**, et Üldkohus tõdes ekslikult, et vastustaja ei rikkunud apellantide kaitseõigusi.
5. **Viies väide**, et Üldkohus tõdes ekslikult, et 2013. aasta oktoobri meetmed ei riivanud apellantide põhiõigusi põhjendamatult ega ebaproportsionaalselt.

Apellatsioonkaebuse põhjendamisel esitavad apellandid tühistamisnõude osas järgmised väited:

1. **Esimene väide**, et Üldkohus jättis ekslikult tuvastamata, et vastustaja tegi hulga ilmseid hindamisvigu, leides, et loetellu kandmise kriteerium 2013. aasta novembri meetmetes oli iga apellandi puhul täidetud.
2. **Teine väide**, et Üldkohus tõdes ekslikult, et vastustaja ei rikkunud apellantide kaitseõigusi, kui ta kandis nad uuesti 2013. aasta novembri meetmete loetellu.
3. **Kolmas väide**, et Üldkohus tõdes ekslikult, et apellantide uuesti 2013. aasta novembri meetmete loetellu kandmisega ei rikutud *res judicata*, õiguskindluse, õiguspärase ootuse ja *ne bis in idem*'i põhimõtet ega õigust tõhusale õiguskaitsevahendile.

4. **Neljas väide**, et Üldkohus tõdes ekslikult, et 2013. aasta novembri meetmed ei riivanud apellantide põhiõigusi põhjendamatult ega ebaproportsionaalselt.

- ⁽¹⁾ Nõukogu 10. oktoobri 2013. aasta otsus 2013/497/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2013, L 272, lk 46).
- ⁽²⁾ Nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsus 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ning millega tunnistatakse kehtetuks ühine seisukoht 2007/140/ÜVJP (ELT 2010, L 195, lk 39; parandus ELT 2010 L 197, lk 19).
- ⁽³⁾ Nõukogu 10. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 971/2013, millega muudetakse määrust (EL) nr 267/2012, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2013, L 272, lk 1).
- ⁽⁴⁾ Nõukogu 23. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 267/2012, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 961/2010 (ELT 2012, L 88, lk 1).
- ⁽⁵⁾ Nõukogu 26. novembri 2013. aasta otsus 2013/685/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2013, L 316, lk 46).
- ⁽⁶⁾ Nõukogu 26. novembri 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1203/2013, millega rakendatakse määrust (EL) nr 267/2012, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2013, L 316, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 28. aprillil 2017 – Brigitte Wittmann versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-226/17)

(2017/C 231/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Brigitte Wittmann

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteatamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lendu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?
4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu välditavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1, ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 28. aprillil 2017 – Reinhard Wittmann versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-228/17)

(2017/C 231/22)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Reinhard Wittmann

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteteatamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lendu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?
4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu vältitavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1, ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vilniaus miesto apylinkės teismas (Leedu) 9. mail 2017 – „Renega“ UAB versus „Energijos skirstymo operatorius“ AB, „Lietuvos energijos gamyba“ AB

(Kohtuasi C-238/17)

(2017/C 231/23)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Põhikohtuasja pooled

Hageja: „Renega“ UAB

Kostjad: „Energijos skirstymo operatorius“ AB, „Lietuvos energijos gamyba“ AB

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ artikli 36 punktis f sätestatud eesmärki „tagada, et võrguettevõtjatele ja võrgu kasutajatele pakutakse nii lühikeses kui ka pikas perspektiivis asjakohaseid stiimuleid süsteemi jõudluse tõhustamiseks ja turgude integreerimise soodustamiseks“, mis on kehtestatud reguleerivale asutusele, kes täidab direktiivis 2009/72 kindlaks määratud reguleerimisülesandeid, tuleb mõista ja tõlgendada nii, et see keelab jätta stiimulid pakkumata (jätta pakkumata hüvitis üldhuviteenuste eest) või et see keelab nende piiramise?
2. Arvestades asjaolu, et direktiivi 2009/72 artikli 3 lõikes 2 on sätestatud, et üldhuviteenuste osutamise kohustused peavad olema selgelt määratletud, läbipaistvad, mittediskrimineerivad ja kontrollitavad, ning direktiivi 2009/72 artikli 3 lõikes 6 on sätestatud, et rahaline hüvitis üldhuviteenuseid osutavatele isikutele tuleb määrata mittediskrimineerivalt ja läbipaistvalt, on vaja selgitust järgneva kohta:
 - 2.1. Kas direktiivi 2009/72 artikli 3 lõikeid 2 ja 6 tuleb tõlgendada nii, et need keelavad üldhuviteenuste osutajatele antavate stiimulite piiramise juhul, kui üldhuviteenuste osutaja täidavad üldhuviteenuse osutamise seoses võetud kohustusi nõuetekohaselt?
 - 2.2. Kas liikmesriigi õigusega kehtestatud kohustus peatada üldhuviteenuste osutajatele rahaliste hüvitiste maksmine olenemata üldhuviteenuse osutaja üldhuviteenuse osutamisega seotud tegevusest ja tema võetud kohustuste täitmisest, vaid sidudes üldhuviteenuse osutamise hüvitise väljamaksmise piiramise (peatamise) üldhuviteenuse osutajaga seotud isiku (milles kontrolliv osalus kuulub samale ettevõtjale, kellele kuulub kontrolliv osalus ka üldhuviteenuse osutajas) tegevuse ja kohustuste täitmisega selle ettevõtjaga seotud üldhuviteenuse tarbimise tasu arvestamisel, tuleb lugeda diskrimineerivaks, ebaselgeks ja õiglast konkurentsi piiravaks direktiivi 2009/72 artikli 3 lõigete 2 ja 6 tähenduses?
 - 2.3. Kas liikmesriigi õigusega kehtestatud kohustus peatada üldhuviteenuste osutajatele makstava rahalise hüvitise väljamaksmine hoolimata sellest, et üldhuviteenuste osutajatel säilib kohustus täita ka edaspidi täielikult oma üldhuviteenuse osutamise kohustusi ja sellega seotud lepingulisi kohustusi elektrienergiat ostvate ettevõtjate ees, tuleb lugeda diskrimineerivaks, ebaselgeks ja õiglast konkurentsi piiravaks direktiivi 2009/72 artikli 3 lõigete 2 ja 6 tähenduses?
3. Kas direktiivi 2009/72 artikli 3 lõike 15 kohaselt, mis nõuab liikmesriikidelt komisjoni teavitamist iga kahe aasta järel kõigist universaalteenuse ja avalike teenuste osutamise kohustuste täitmisega seoses võetud meetmete muudatustest, on selline liikmesriik, kes on siseriiklikes õigusaktides kehtestanud alused, eeskirjad ja mehhanismid üldhuviteenuste osutajatele makstava hüvitise piiramiseks, kohustatud Euroopa Komisjoni sellistest uutest õigusaktidest teavitama?
4. Kas olukord, kus liikmesriik kehtestab siseriiklikes õigusaktides alused, eeskirjad ja mehhanismid üldhuviteenuste osutajatele makstava hüvitise piiramiseks, on vastuolus direktiivi 2009/72 rakendamise eesmärkidega ning liidu õiguse üldpõhimõtetega (õiguskindlus, õiguspärane ootus, proportsionaalsus, läbipaistvus ja mittediskrimineerimine)?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT 2009, L 211, lk 55).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Belgia) 10. mail 2017 – Ibrahima Diallo versus Belgia riik

(Kohtuasi C-246/17)

(2017/C 231/24)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Ibrahim Diallo

Vastustaja: Belgia riik

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil, ⁽¹⁾ artikli 10 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see nõuab, et elamisõiguse tuvastamise otsus tuleb teha ja kätte toimetada kuue kuu jooksul, või et see lubab, et otsus küll tehakse selle tähtaja jooksul, aga toimetatakse kätte hiljem? Kui eespool nimetatud otsuse võib kätte toimetada hiljem, siis mis tähtaja jooksul seda tuleb teha?
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil, artikli 10 lõiget 1 koostoimes sama direktiivi artikliga 5, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiivi 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta ⁽²⁾ artikli 5 lõikega 4 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 7, 20, 21 ja 41 tuleb tõlgendada ja kohaldada nii, et selle alusel tehtav otsus tuleb ainult vastu võtta selles ette nähtud kuuekuulise tähtaja jooksul, ilma et mingit otsuse kättetoimetamise tähtaega oleks ette nähtud ega ilma et see mõjutaks vähemalgi määral elamisõigust juhul, kui otsus toimetatakse kätte pärast selle tähtaja lõppu?
3. Kas arvestades kohustust tagada liidu kodaniku pereliikme elamisõiguse tõhusus, on tõhususe põhimõttega vastuolus, et liikmesriigi ametiasutus saab pärast eespool nimetatud õigust käsitleva otsuse tühistamist uuesti terve kuuekuulise tähtaja, mis tal oli Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil, artikli 10 lõike 1 alusel? Kui vastus on jaatav, siis kui pikk tähtaeg jääb ametiasutusele veel pärast seda, kui tema otsus kõnealuse õiguse andmisest keeldumise kohta tühistatakse?
4. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil, artiklitega 5, 10 ja 31 koostoimes inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklitega 8 ja 13, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 7, 24, 41 ja 47 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 21 on kooskõlas liikmesriigi kohtupraktika ja niisugused siseriiklikud õigusnormid nagu 15. detsembri 1980. aasta seaduse välismaalaste riiki sisenemise, riigis viibimise ja sinna elama asumise ning riigist väljasaatmise kohta artikli 39/2 lõige 2, artiklid 40, 40 bis, 42 ja 43 ning 8. oktoobri 1981. aasta kuningliku dekreeedi välismaalaste riiki sisenemise, riigis viibimise ja sinna elama asumise ning riigist väljasaatmise kohta artikli 52 lõige 4, millest tulenevalt on nende õigusnormide alusel elamisõiguse andmisest keelduva otsuse tühistanud kohtuotsusel, mille teeb Conseil du contentieux des étrangers (välismaalaste küsimustes pädev halduskohus), direktiivi 2004/38/EÜ artiklis 10, 15. detsembri 1980. aasta seaduse artiklis 42 ja 8. oktoobri 1981. aasta kuningliku dekreeedi artikliga 52 ette nähtud kohustuslikku kuuekuulist tähtaega katkestav, mitte peatav mõju?
5. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil, nõuab, et selle direktiivi artikli 10 lõikes 1 ette nähtud kuuekuulise tähtaja ületamisega peab kaasnema tagajärg, ning kui jah, siis milline tagajärg peab sellega kaasnema? Kas sama direktiiv 2004/38/EÜ nõuab või lubab, et selle tähtaja ületamise tagajärg oleks taotletud elamisloa automaatne andmine, ilma et oleks tuvastatud, et taotleja vastab tegelikult tema nõutava elamisõiguse saamise tingimustele?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 5/5, lk 46).

⁽²⁾ ELT L 251, lk 12; ELT eriväljaanne 19/6, lk 224.

Euroopa Komisjoni 16. mail 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 7. märtsi 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-194/13: United Parcel Service versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-265/17 P)

(2017/C 231/25)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: T. Christoforou, N. Khan, H. Leupold, A. Biolan)

Teised menetlusosalised: United Parcel Service, Inc., FedEx Corp.

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada kohtuotsus;
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse ja
- otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

1. Kohtuotsuses on vääralt otsustatud, et komisjon oli kohustatud enne otsuse vastuvõtmist UPS-ile esitama oma hinnakontsentratsiooni analüüsi lõpliku versiooni.
 2. Isegi kui see, et komisjon jättis enne otsuse vastuvõtmist UPS-ile esitama oma hinnakontsentratsiooni analüüsi lõpliku versiooni, võis rikkuda viimase kaitseõigusi, kirjeldati kohtuotsuses vääralt hinnakontsentratsiooni analüüsi ilmselgsust ja järelkult õiguslikke kriteeriume, mida kohaldati otsuse tühistamise üle otsustamisel.
 3. Isegi kui UPSi kaitseõiguste rikkumine võis esineda, jäeti kohtuotsuses vääralt käsitlemata komisjoni argument, et UPSi väide oli tulemusetu ja et UPS mõistis hinnakontsentratsiooni analüüsi.
 4. Igal juhul ei saanud kohtuotsuses esitatud kaalutlustega otsuse tühistamist põhjendada.
-

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 31. mai 2017. aasta otsus – Alma-The Soul of Italian Wine versus EUIPO – Miguel Torres (SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE)

(Kohtuasi T-637/15) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE taotlus — Euroopa Liidu varasem sõnamärk VIÑA SOL — Suhteline keeldumispõhjus — Eristusvõime kahjustamine — Tähiste sarnasuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 5)

(2017/C 231/26)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Alma-The Soul of Italian Wine LLLP (Coral Gables, Florida, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: advokaat F. Terrano)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: J. Crespo Carrillo)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedès, Hispaania) (esindaja: advokaat J. Güell Serra)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 3. septembri 2015. aasta otsuse (asi R 356/2015-2) peale, mis käsitleb Miguel Torrese ja Alma-The Soul of Italian Wine'i vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) teise apellatsioonikoja 3. septembri 2015. aasta otsus (asi R 356/2015-2).
2. Jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Alma-The Soul of Italian Wine LLLP kohtukulud.
3. Jätta Miguel Torres, SA kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 27, 25.1.2016.

Üldkohtu 17. mai 2017. aasta otsus – Piessevaux versus nõukogu

(Kohtuasi T-519/16) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ametnikud — Pensionid — Pensioniõiguste ülekandmine liidu pensioniskeemi — Staažilisa ettepanek — Personalieeskirjade VIII lisa artikli 11 lõige 2 — Uued üldised rakendussätted — Võrdne kohtlemine — Omandatud õigused — Õiguspärane ootus)

(2017/C 231/27)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Vincent Piessevaux (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid D. de Abreu Caldas ja J.-N. Louis, hiljem J.-N. Louis ja lõpuks L. Ponteville)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Bauer ja E. Rebasti)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada nõukogu 7. oktoobri 2013. aasta otsus, millega määrati Euroopa Liidu pensioniskeemi alusel lõplikult kindlaks hageja poolt enne liidu teenistusse asumist omandatud pensioniõigused, pärast siseriiklikes pensioniskeemides omandatud õiguste ülekandmist.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Vincent Piessevaux'lt.

⁽¹⁾ ELT C 24.11.2014 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-91/14 ja anti üle Euroopa Liidu Üldkohtule 1.9.2016).

Üldkohtu 17. mai 2017. aasta määrus – Piper Verlag versus EUIPO (THE TRAVEL EPISODES)

(Kohtuasi T-164/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi THE TRAVEL EPISODES taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Muutmise taotlus — Akt, mida apellatsioonikoda ei saa vastu võtta — Vorminõuete rikkumine — Vastuvõetamatus)

(2017/C 231/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Piper Verlag GmbH (München, Saksamaa) (esindaja: advokaat F. Oster)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: H. Kunz)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 15. veebruari 2016. aasta otsuse (asi R 1099/2015-4) peale, mis käsitleb kujutismärgi THE TRAVEL EPISODES registreerimistaotlust ELi kaubamärgina.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Piper Verlag GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 200, 6.6.2016.

Üldkohtu presidendi 8. mai 2017. aasta määrus – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis versus komisjon

(Kohtuasi T-207/16 R)

(Ajutiste meetmete kohaldamine — Riigihankelepingud — Kõrvalejätmisshoiatus — Kontrollihoiatus — Taotlus kohaldamise peatamiseks — Kiireloomulisuse puudumine)

(2017/C 231/29)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Thessalonili, Kreeka) (esindaja: advokaat V. Christianos)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: S. Delaude ja A. Katsimerou)

Ese

ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud nõue, milles palutakse peatada hageja täieliku väljajätmise otsuse kohaldamine ning varajase hoiatamise süsteemis või varajase avastamise ja kõrvalejätmise süsteemis tema suhtes tehtud kõrvalejätmishoiatuse registreerimise ja aktiveerimise otsuste kohaldamine.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Üldkohtu 15. mai 2017. aasta määrus – Dominator International GmbH versus EUIPO (DREAMLINE)

(Kohtuasi T-285/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Sõnamärk DREAMLINE — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b — Kirjeldavus — Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõige 2 — Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõige 2 — Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi — Kodukorra artikkel 126)

(2017/C 231/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Dominator International GmbH (Viin, Austria) (esindaja: advokaat N. Gugerbauer)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: A. Schifko)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 4. märtsi 2016. aasta otsuse (asi R 1669/2015-2) peale, mis käsitleb sõnamärgi DREAMLINE Euroopa Liitu nimetavat rahvusvahelist registreeringut.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Dominator International GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 260, 18.7.2016.

Üldkohtu 17. mai 2017. aasta määrus – Cuallado Martorell versus komisjon**(Kohtuasi T-481/16 RENV) ⁽¹⁾**

(Avalik teenistus — Töölevõtmine — Avalik konkurss — Suulisele katsele mittelubamine — Kirjaliku katse hindamine — Otsus jätta hageja nimi reservnimekirja kandmata — Konkursikomisjoni võimalus anda kirjalike katsete parandamise ülesanne ühele oma liikmele — Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)

(2017/C 231/31)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Eva Cuallado Martorell (Valencia, Hispaania) (esindaja: advokaat C. M. Pinto Cañón)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Baquero Cruz ja G. Gattinara)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada Euroopa Personalivaliku Ameti (EPSO) korraldatud konkursi EPSO/AD/130/08 komisjoni otsus mitte lubada hagejat suulisele katsele ja jätta ta reservnimekirja kandmata.

Resolutsioon

1. Jätta hagi ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata selles osas, milles see käsitleb EPSO 14. septembri 2009. aasta otsust seoses hageja lubamisega asjaomasele suulisele katsele.
2. Jätta hagi ilmselge õigusliku põhjendamatus tõttu rahuldamata selles osas, milles see käsitleb EPSO 23. juuli 2009. aasta otsust, millega jäeti muutmata viimasel kirjalikul katsel c saadud elimineeriv hinne 18/40 ja keelduti Cuallado Martorellit konkursi suulisele katsele lubamisest.
3. Jätta Cuallado Martorelli ja Euroopa Komisjoni kohtukulud Üldkohtu apellatsioonimenetluses nende endi kanda.
4. Mõista Avaliku Teenistuse Kohtus ja Üldkohtus toimunud kohtuasja uueks arutamiseks saatmise menetluse kohtukulud välja Cuallado Martorellilt.

⁽¹⁾ ELT C 148, 5.6.2010 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-96/09, seejärel saadeti uuesti arutamiseks Avaliku Teenistuse Kohtule pärast apellatsioonkaebust numbriga F-96/09 RENV ja anti üle Euroopa Liidu Üldkohtule 1.9.2016).

Üldkohtu 16. mai 2017. aasta määrus – BSH Electrodomesticos España versus EUIPO – DKSH International (Ufesa)**(Kohtuasi T-785/16) ⁽¹⁾**

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi Ufesa taotlus — Kohtulikult kinnitatud kompromiss — Taotletud kaubamärgi omandamine hageja poolt — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2017/C 231/32)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: BSH Electrodomesticos España, SA (Huarte-Pamplona, Hispaania) (esindaja: advokaat M. de Justo Bailey)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: P. Duarte Guimarães ja A. Folliard-Monguiral)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: DKSH International Ltd. (Zürich, Šveits) (esindajad: advokaadid C. Johannsen ja J. Stock)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 13. juuli 2016. aasta otsuse (asi R 1691/2015-1) peale, mis käsitleb vastulausemenetlust BSH Electrodomesticos España ja DKSH International vahel.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta BSH Electrodomesticos España, SA kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti kohtukulud.
3. DKSH International Ltd. kannab oma kohtukulud ise.

⁽¹⁾ ELT C 6, 9.1.2017.

Üldkohtu presidendi 18. mai 2017. aasta määrus – RW versus komisjon

(Kohtuasi T-170/17 R)

(Ajutiste meetmete kohaldamine — Avalik teenistus — Ametnikud — Puhkusele ja pensionile saatmine — Pensioniiga — Personalieeskirjade artikkel 42c — Kohaldamise peatamise taotlus — Fumus boni iuris — Kiireloomulisus — Huvide kaalumise)

(2017/C 231/33)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: RW (esindajad: advokaadid S. Orlandi ja T. Martin)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Berscheid ja A.-C. Simon)

Ese

ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud nõue peatada sellise komisjoni 2. märtsi 2017. aasta otsuse kohaldamine, millega hageja saadeti teenistuse huvides puhkusele ja pensionile alates 1. juunist 2017.

Resolutsioon

1. Peatada sellise Euroopa Komisjoni 2. märtsi 2017. aasta otsuse kohaldamine, millega RW saadeti teenistuse huvides puhkusele ja pensionile alates 1. juunist 2017.
 2. Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.
-

20. veebruaril 2017 esitatud hagi – Crédit Agricole ja Crédit Agricole Corporate and Investment Bank versus komisjon**(Kohtuasi T-113/17)**

(2017/C 231/34)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hagejad: Crédit Agricole SA (Montrouge, Prantsusmaa), Crédit Agricole Corporate and Investment Bank (Montrouge) (esindajad: advokaat J.-P. Tran Thiet, *solicitor* M. Powell, advokaadid J. Jourdan ja J.-J. Lemonnier)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

Esimese võimalusena:

- tühistada otsuse artikli 1 punkt a ja sellest tulevalt artikli 2 punkt a;
- tühistada igal juhul otsuse artikli 2 punkt a.

Teise võimalusena:

- vähendada märkimisväärselt hagejatele määratud trahvi, teostades lähtuvalt ETL artiklist 261 ja määruse nr 1/2003 artiklist 31 oma täielikku läbivaatamispädevust.

Kolmanda võimalusena:

- tühistada ärakuulamise eest vastutava ametniku 2. oktoobri 2014. aasta, 4. märtsi 2015. aasta, 27. märtsi 2015. aasta, 29. juuli 2015. aasta ja 19. septembri 2016. aasta otsused ja sellest tulenevalt tühistada otsuse artikli 1 punkt a ja artikli 2 punkt a;
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas hagi palutakse tühistada osaliselt Euroopa Komisjoni 7. detsembri 2016. aasta otsus C(2016) 8530 final, ETL artikli 101 kohase menetluse kohta tuletisinstrumentide eurodes määratava intressimäära asjas (juhtum AT.39914 – EIRD), milles määrati hagejatele 114 654 000 euro suurune trahv, ja teise võimalusena vähendada karistust olulisel määral.

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kümme väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on õigust pöörduda kohtu poole ja võistlevuse põhimõtet.
2. Teine väide, et rikutud on erapooletuse kohustust ning süütuse presumptsiooni.
3. Kolmas väide, mille kohaselt ei ole vaidlustatud otsuses leidnud tõendamist hagejate osalus väidetavates manipulatsioonides.
4. Neljas väide, et vaidlustatud otsuses on ekslikult kvalifitseeritud piiranguid nimetatud manipulatsioonide eseme alusel.
5. Viies väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, sest ta asus seisukohale, et erinevad manipulatsioonid kujutavad endast üht rikkumist.
6. Kuues väide, mille kohaselt ei ole vaidlustatud otsuses õiguslikult piisavalt tõendatud, et hagejad teadsid tervikplaani ja et neil oli soov selles osaleda.
7. Seitsmes väide, mille kohaselt on vaidlustatud otsuses rikutud õigusnormi, sest hagejate väidetav rikkumine kvalifitseeriti jätkuva rikkumisena, kuigi seda võib parimal juhul pidada korduvaiks.

8. Kaheksas väide, et mille kohaselt on vaidlustatud otsuses rikutud õigusnormi, sest hagejatele omistati kauplejate tavad.
9. Üheksas väide, et komisjon rikkus trahvi määramise võrdse kohtlemise põhimõtet, hea halduse põhimõtet, oma põhjendamiskohustust, kaitseõigusi ja proportsionaalsuse põhimõtet.
10. Kümnes väide, mille kohaselt peab Üldkohus vähendada trahvisummat, mis on ebaproportsionaalne arvestades manipulatsioonide raskust ja kestust.

25. aprillil 2017 esitatud hagi – SC versus Eulex Kosovo

(Kohtuasi T-242/17)

(2017/C 231/35)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: SC (esindajad: advokaadid L. Moro ja A. Kunst)

Kostja: Eulex Kosovo

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et kostja on rikkunud oma lepingulisi ja lepinguväliseid kohustusi hageja ees;
- tunnistada 2016. aasta sisekonkurss, mistõttu hageja lepingut ebaseaduslikult ei pikendatud, ebaseaduslikuks;
- mõista hageja kasuks välja hüvitis kahju eest, mis talle tekitati tema lepingu ebaseadusliku pikendamata jätmise tõttu, 19 kuu „palga ja päevarahade kohanduste“ ning palgatõusu eest rubriigi „Rahvusvaheliste töötajate tasustamine“ ja „Hüvitiste hinnanguline tase“ all;
- mõista hageja kasuks välja hüvitis mittevahalise kahju eest, mis ta kandis seoses kostja ebaseaduslike tegude ja otsustega;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab hagi põhjenduseks viis väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud standardmenetluse (Standard Operating Procedure – SOP) artikleid 4 ja 6, mis käsitlevad juhtimise põhimõtete ning ülesannete ja kohustuste ümberhindamist ning milles on vastavalt välja toodud juhtimise põhimõtted, juhi ülesanded ja kohustused, ning töötajate valiku standardmenetluse artikleid 5 (põhimõtted) ja 7 (valikud), eelkõige artikli 7 punkti 1 alapunkte a ja b, artikli 7 punkti 2 alapunkte c, f ja k ning artikli 7 punkti 3 alapunkti c (lepingulist laadi rikkumised).
2. Teine väide, et on rikutud töötajate valiku standardmenetluse artikli 7 punkti 2 alapunkti f ning artikli 7 punkti 3 alapunkti c, samuti kostja käitumisjuhiste artikli 3 lõiget 2, lepinguliste õigluse ja heausksuse põhimõtteid (lepingulised rikkumised) ning hageja õigust heale haldusele vastavalt EL-i harta artiklile 41 (lepinguvälised rikkumised).
3. Kolmas väide, et on rikutud erapooletuse põhimõtet ja hageja õigust heale haldusele.
4. Neljas väide, et on rikutud hageja õigust headele ja õiglasele töötingimustele (EL-i harta artikkel 31), 26. jaanuari 2011. aasta memorandumiga otsust (sõiduuskuse hindamise kehtestamise ettepanek) ja nõudeid, mis on kehtestatud 2014. aasta panuse andmise üleskutses, ning hea halduse põhimõtet.

5. Viies väide, et on rikutud õigust headele ja õiglastele töötingimustele (EL-i harta artikkel 31).

26. aprillil 2017 esitatud hagi – António Conde & Companhia, SA versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi T-244/17)

(2017/C 231/36)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Portugal) (esindaja: advokaat J. García-Gallardo Gil-Fournier)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada, et Euroopa Komisjon ei ole tegutsenud kooskõlas nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1386/2007, milles sätestatakse Loode-Atlandi Kalastusorganisatsiooni reguleeritavas piirkonnas kohaldatavad kaitse- ja rakendusmeetmed (ELT 2007, L 318, lk 1), artikli 14 lõikega 1, paludes Portugalil esitada loetelu Portugali lipu all sõitvate laevade kohta, millel on lubatud kalastada NAFO reguleeritavas piirkonnas kalapüügihooajal 2017, mis välistab kalalaeva CALVÃO, jättes seega seda laeva hõlmava loetelu NAFO sekretariaadile edastamata;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

- Oma hagi põhjenduseks esitab hageja ühe ainsa väite, et komisjon rikkus nõukogu määruse (EÜ) nr 1386/2007 artikli 14 lõiget 1, kui ta jättis ebaseaduslikult edastamata loetelu, kuhu kuulus hageja kalalaev CALVÃO, et saada püügiluba NAFO reguleeritavas piirkonnas kalapüügihooajaks 2017.
- Hageja väidab, et komisjon ei ole pädev osalema püügiloo saanud laevade loetelu koostamisel, mis on liikmesriikide ainupädevuses. Hageja palus komisjonil lõpetada sekkumine asjaomase loetelu koostamisse ja kutsus teda täitma oma kohustust edastada NAFO sekretariaadile loetelu, kuhu kuulub tema kalalaev CALVÃO.

28. aprillil 2017 esitatud hagi – Intermarché Casino Achats versus komisjon

(Kohtuasi T-254/17)

(2017/C 231/37)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Intermarché Casino Achats (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid Y. Utzschneider ja J. Jourdan)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada siinses asjas ELTL artikli 277 alusel kohaldamatuks määruse nr 1/2003 artikkel 20;

- tühistada ELTL artiklite 263 ja 277 alusel Euroopa Komisjoni 9. veebruari 2017. aasta otsus C(2017) 1056;
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et on õigusvastane komisjoni 9. veebruari 2017. aasta otsus, millega hagejat kohustatakse alluma kontrollile, mis toimub nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003 L 1, 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205) artikli 20 lõigete 1 ja 4 alusel (edaspidi „vaidlustatud otsus“). Hageja sõnul on vaidlustatud otsus õigusvastane, kuna see põhineb Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga (edaspidi „harta“) ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga (edaspidi „EIÕK“) vastuolus olevatel sätetel. Sellega seoses väidab ta, et:
 - määruse nr 1/2003 artikkel 20 rikub harta artikliga 47 ja EIÕK artikliga 6 tagatud õigust tõhusale õiguskaitsevahendile, kuna määruse selle artikliga ei nähta ette tõhusat õiguskaitsevahendit komisjoni kontrollitoimingute läbiviimise peale;
 - määruse nr 1/2003 artikkel 20 rikub ka harta artikliga 47 ja EIÕK artikliga 6 tagatud poolte võrdsuse põhimõtet, kuna määruse selle artikliga ei sätestata juurdepääsu tõenditele, mille alusel komisjon otsustas kontrolli teostada, ega ka nende edastamist.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsust on puudulikult põhjendatud, kuna vaatamata määruse nr 1/2003 artikli 20 lõike 4 nõuetele ei ole seda piisavalt põhjendatud. Hageja leiab nimelt, et vaidlustatud otsuses ei selgitata kordagi, kuidas ta on võimaliku rikkumisega seotud, ega viidata ka täpsele perioodile, mille käigus konkurentsioiguse rikkumisi kahtlustati. Nimetatud põhjendamiskohustuse rikkumine on seda kahjulikum, kuna vaidlustatud otsuses ei ole esitatud selle aluseks olevaid tõendeid.
3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, kuna komisjon võttis selle vastu ilma, et tal oleks piisavalt tõsiseid tõendeid, et kahtlustada konkurentsioiguse rikkumist ja seega põhjendada hageja asukohas läbi viidavat kontrolli.
4. Neljas väide, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, kuna see ei austa harta artiklis 7 ja EIÕK artiklis 8 sätestatud õigust asukoha puutumatusse, kuna selle otsusega määratud kontroll on ebaproportsionaalne ja puudub piisav tagatis kuritarvitamise ärahoidmiseks.

28. aprillil 2017 esitatud hagi – Les Mousquetaires ja ITM Entreprises versus komisjon

(Kohtuasi T-255/17)

(2017/C 231/38)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Les Mousquetaires (Pariis, Prantsusmaa), ITM Entreprises (Pariis) (esindajad: advokaadid N. Jalabert-Doury, B. Chemama ja K. Mebarek)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- võtta menetlust korraldav meede, et kohustada komisjoni täpsustama oletusi ning esitama tema valduses olevat teavet, et põhjendada otsuste AT.40466 – Tute 1 ja AT.40467 – Tute 2 objekti ja eesmärki;

- tunnistada vastuvõetavaks määruse nr 1/2003 artikli 20 lõike 4 vastuvõetamatuse vastuväide, kuna see ei paku tõhusat õiguskaitset kontrolliotsuste täitmise tingimuste osas vastavalt CEDH artikli 6 lõigetele 1, 8 ja 13 ning harta artiklitele 7 ja 47;
- tühistada 21. veebruari 2017. aasta otsused AT.40466 – Tute 1 ja AT.40467 – Tute 2, mille kohaselt peavad Les Mousquetaires S.A.S. ning kõik selle tütaretevõtjad alluma kontrollimisele vastavalt nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 20 lõikele 4;
- teise võimalusena tühistada otsused AT.40466 – Tute 1 ja AT.40467 – Tute 2, mis on tehtud samas sõnastuses ITM Entreprises S.A.S. suhtes 9. veebruaril 2017 ja millest nende adressaate ei teavitatud;
- tühistada komisjon otsus ära võtta ja paljundada sidevahendites ja mäluseadmetel olevaid andmeid, mis on seotud kasutajate eraeluga ning lükata tagasi hagejate taotlus saada asjaomased andmed tagasi;
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kuus väidet.

1. Esimese väite kohaselt on rikutud põhiõigusi, õigust kodu puutumatusel ja tõhusale kohtulikule kaitsele, kuna kontrolliotsuste täitmise tingimuste osas puudus võimalus tõhusale kohtulikule kaitsele.
2. Teise väite kohaselt on rikutud määruse nr 1/2003 artikli 20 lõiget 4 ning põhiõigusi, kuna kontrolliotsused ei olnud piisavalt põhjendatud ja seetõttu jäid hagejad ilma sellekohase põhitagatiseta. Eelkõige ei olnud otsustes piisavalt piiritletud kontrollimiste objekt ja eesmärk ega täpsustatud oletusi ja komisjoni kogutud andmeid.
3. Kolmanda väite kohaselt on rikutud määruse nr 1/2003 artikli 20 lõikeid 3 ja 4 ning artiklit 21 ning põhiõigusi, kuna hagejad jäeti ilma muudest põhitagatistest. Muu hulgas ei ole kontrolliotsused ajaliselt piiratud, neid võib rakendada ette teatamata ja arvestamata hagejate õigust saada õigusabi, õigust vaikida ning õigust eraelu kaitsele ning need ei võimalda hagejatel tõhusalt esitada vastuväiteid, võttes arvesse korduvaid meeldetuletusi, et takistamise korral määratakse trahvid.
4. Neljanda väite kohaselt on tehtud ilmne hindamisviga ja rikutud proportsionaalsuse põhimõtet sel viisil, mida komisjon kasutas otsustamaks kontrollimiste vajalikkuse, kestuse ja ulatuse osas.
5. Viienda väite kohaselt on rikutud põhiõigusi sellise otsuse vastuvõtmise tõttu, mis keelab tagamast kohast kaitset teatavatele isikuandmeid sisaldavatele dokumentidele, mille kohta hagejad olid taotlenud liidu õiguse kaitset.
6. Kuuenda väite kohaselt taotletakse teise võimalusena 9. veebruari 2017. aasta kontrolliotsuste tühistamist samade väidete alusel.

8. mail 2017 esitatud hagi – ühisettevõtte Clean Sky 2 versus Revoind Industriale

(Kohtuasi T-268/17)

(2017/C 231/39)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: ühisettevõtte Clean Sky 2 (CSJU) (esindajad: B. Mastantuono ja advokaat M. Velardo)

Kostja: Revoinind Industriale Srl (Oricola, Itaalia)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- mõista kostjalt CSJU kasuks välja 101 370,94 eurot seoses partnerite toetuslepinguga nr 632462 „EASIER-Experimental Acoustic Subsonic wind tunnel Investigation of the advanced geared turbofan Regional aircraft integrating HLD innovative low-noise design“ ja 524,91 eurot viivisena, mis on arvutatud 3,5 % määraga ajavahemiku 7. veebruar 2017 kuni 1. aprill 2017 eest;
- mõista kostjalt välja intress 9,72 eurot päevas alates 2. aprillist 2017 kuni võla täieliku tasumiseni; ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

Hageja väidab, et kostja on rikkunud oma lepingulisi kohustusi jättes rakendamata projekti EASIER ja jättes CSJule esitamata toetuslepingu II lisa artiklile II 2 vastavad asjakohased aruanded ja tulemid.

Lisaks ei teostanud kostja I lisa ette nähtud töid rikkudes seega toetuslepingu II lisa artikli II 3 punktides a, e ja h tulenevaid kohutusi.

Seetõttu lõpetas hageja toetuslepingu II lisa artikli II38 alusel toetuslepingu ja esitas võlateate eelrahastuse kohta summas 101 370,94 eurot, mille koordinaator oli juba kooskõlas toetuslepingu sätetega kostjale välja maksnud. Eelrahastus jääb hageja omandiks kuni lõpliku väljamakseni.

Asjaolud, mille tõttu Revoinind Industriale S.r.l-i kui toetuslepingust kasusaaja kohustused tekkisid, ei ole käeolevas asjas suures osas vaidlustatud ja kostja vastuväited on üldised ja puudulikud ega ole mingite tõenditega tõendatud ning seega on täielikult põhjendamata.

Järelikult on hagejal õigus nõuda kostjale välja makstud ettemaksu hüvitamist ja tagasimaksmist koos viivisega.

8. mail 2017 esitatud hagi – ühisettevõtte Clean Sky 2 versus Revoinind Industriale

(Kohtuasi T-269/17)

(2017/C 231/40)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: ühisettevõtte Clean Sky 2 (CSJU) (esindajad: B. Mastantuono ja advokaat M. Velardo)

Kostja: Revoinind Industriale Srl (Oricola, Itaalia)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- mõista kostjalt CSJU kasuks välja 433 485,93 eurot seoses partnerite toetuslepinguga nr 325954 „ESICAPIA-Experimental Subsonic Investigation of a Complete Aircraft Propulsion system Installation and Architecture power plant optimization“ ja 2 244,63 eurot viivisena, mis on arvutatud 3,5 % määraga ajavahemiku 7. veebruar 2017 kuni 1. aprill 2017 eest;
- mõista kostjalt välja intress 41,57 eurot päevas alates 2. aprillist 2017 kuni võla täieliku tasumiseni; ja

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

Hageja väidab, et kostja on rikkunud oma lepingulisi kohustusi jättes rakendamata projekti ESICAPIA ja jättes CSJUle esitamata toetuslepingu II lisa artiklile II.2 vastavad asjakohased aruanded ja tulemid.

Lisaks ei teostanud kostja I lisas ette nähtud töid rikkudes seega toetuslepingu II lisa artikli II.3 punktidest a, e ja h tulenevaid kohutusi.

Seetõttu lõpetas hageja toetuslepingu II lisa artikli II.38 alusel toetuslepingu ja esitas võlateate eelrahastuse kohta summas 433 485,93 eurot, mille koordinaator oli juba kooskõlas toetuslepingu sätetega kostjale välja maksnud. Eelrahastus jääb hageja omandiks kuni lõpliku väljamakseni.

Asjaolud, mille tõttu Revoin Industriale S.r.l-i kui toetuslepingust kasusaaja kohustused tekkisid, ei ole käeolevas asjas suures osas vaidlustatud ja kostja vastuväited on üldised ja puudulikud ega ole mingite tõenditega tõendatud ning seega on täielikult põhjendamata.

Järelikult on hagejal õigus nõuda kostjale välja makstud ettemaksu hüvitamist ja tagasimaksmist koos viivisega.

8. mail 2017 esitatud hagi – ühissettevõtte Clean Sky 2 versus Revoin Industriale

(Kohtuasi T-270/17)

(2017/C 231/41)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: ühissettevõtte Clean Sky 2 (CSJU) (esindajad: B. Mastantuono ja advokaat M. Velardo)

Kostja: Revoin Industriale Srl (Oricola, Itaalia)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- mõista kostjalt CSJU kasuks välja 625 793,42 seoses partnerite toetuslepinguga nr 620108 „LOSITA-LOW Subsonic Investigation of a large complete Turboprop Aircraft“ ja 3 240,41 eurot viivisena, mis on arvatud 3,5 % määraga ajavahemiku 7. veebruar 2017 kuni 1. aprill 2017 eest;
- mõista kostjalt välja intress 60,01 eurot päevas alates 2. aprillist 2017 kuni võla täieliku tasumiseni; ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

Hageja väidab, et kostja on rikkunud oma lepingulisi kohustusi jättes rakendamata projekti LOSITA ja jättes CSJUle esitamata toetuslepingu II lisa artiklile II 2 vastavad asjakohased aruanded ja tulemid.

Lisaks ei teostanud kostja I lisas ette nähtud töid rikkudes seega toetuslepingu II lisa artikli II 3 punktidest a, e ja h tulenevaid kohutusi.

Seetõttu lõpetas hageja toetuslepingu II lisa artikli II38 alusel toetuslepingu ja esitas võlateate eelrahastuse kohta summas 625 793,42 eurot, mille koordinaator oli juba kooskõlas toetuslepingu sätetega kostjale välja maksnud. Eelrahastus jääb hageja omandiks kuni lõpliku väljamakseni.

Asjaolud, mille tõttu Revoind Industriale S.r.l-i kui toetuslepingust kasusaaja kohustused tekkisid, ei ole käeolevas asjas suures osas vaidlustatud ja kostja vastuväited on üldised ja puudulikud ega ole mingite tõenditega tõendatud ning seega on täielikult põhjendamata.

Järelikult on hagejal õigus nõuda kostjale välja makstud ettemaksu hüvitamist ja tagasimaksmist koos viivisega.

8. mail 2017 esitatud hagi – ühisettevõtte Clean Sky 2 versus Revoind Industriale

(Kohtuasi T-271/17)

(2017/C 231/42)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: ühisettevõtte Clean Sky 2 (CSJU) (esindajad: B. Mastantuono ja advokaat M. Velardo)

Kostja: Revoind Industriale Srl (Oricola, Itaalia)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- mõista kostjalt CSJU kasuks välja 189 128,26 eurot seoses partnerite toetuslepinguga nr 632462 „WITTINESS-WindTunnel Tests on an Innovative regional A/C for Noise assessment“ ja 979,32 eurot viivisena, mis on arvutatud 3,5 % määraga ajavahemiku 7. veebruar 2017 kuni 1. aprill 2017 eest;
- mõista kostjalt välja intress 18,14 eurot päevas alates 2. aprillist 2017 kuni võla täieliku tasumiseni; ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

Hageja väidab, et kostja on rikkunud oma lepingulisi kohustusi jättes rakendamata projekti WITTINESS ja jättes CSJUle esitamata toetuslepingu II lisa artiklile II 2 vastavad asjakohased aruanded ja tulemid.

Lisaks ei teostanud kostja I lisas ette nähtud töid rikkudes seega toetuslepingu II lisa artikli II 3 punktides a, e ja h tulenevaid kohutusi.

Seetõttu lõpetas hageja toetuslepingu II lisa artikli II38 alusel toetuslepingu ja esitas võlateate eelrahastuse kohta summas 189 128,26 eurot, mille koordinaator oli juba kooskõlas toetuslepingu sätetega kostjale välja maksnud. Eelrahastus jääb hageja omandiks kuni lõpliku väljamakseni.

Asjaolud, mille tõttu Revoind Industriale S.r.l-i kui toetuslepingust kasusaaja kohustused tekkisid, ei ole käeolevas asjas suures osas vaidlustatud ja kostja vastuväited on üldised ja puudulikud ega ole mingite tõenditega tõendatud ning seega on täielikult põhjendamata.

Järelikult on hagejal õigus nõuda kostjale välja makstud ettemaksu hüvitamist ja tagasimaksmist koos viivisega.

5. mail 2017 esitatud hagi – Webgarden versus EUIPO (Dating Bracelet)**(Kohtuasi T-272/17)**

(2017/C 231/43)

*Kohtumenetluse keel: ungari***Pooled***Hageja:* Webgarden Szolgátató és Kereskedelmi Kft. (Budapest, Ungari) (esindaja: advokaat G. Jambrik)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusalune disainilahendus:* Ühenduse disainilahendus „Dating Bracelet“ – registreerimistaotlus nr 14450019*Vaidlustatud otsus:* EUIPO viienda apellatsioonikoja 1. märtsi 2017. aasta otsus asjas R 658/2016-5**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 4 rikkumine;
- Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine;
- Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 20 rikkumine;
- Harta artikli 21 lõike 1 rikkumine.

15. mail 2017 esitatud hagi – SH versus komisjon**(Kohtuasi T-283/17)**

(2017/C 231/44)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* SH (esindaja: advokaat N. de Montigny)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks ning sellest tulenevalt

- tuvastada personalieeskirjade VII lisa artikli 2 lõike 2 kolmanda kõigu õigusvastasus;

- tühistada individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti 13. juuli 2016. aasta otsus ning vajalikus ulatuses otsus, millega 3. veebruari 2017. aasta kaebus sõnaselgelt rahuldamata jäeti;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimese väite kohaselt on 13. juuli 2016. aasta otsus õigusvastane, kuna otsuse tegemisel on tuginetud personalieeskirjade VII lisa artikli 2 lõike 2 kolmandale lõigule, millega hageja hinnangul rikutakse kodakondsuse ja/või sünni alusel diskrimineerimise keeldu, võrdse kohtlemise põhimõtet, õigust haridusele, lapse huvide kaitset, proportsionaalsuse põhimõtet ja hartas sätestatud õigustest erandi tegemise legitiimsuse põhimõtet.
2. Teise väite kohaselt on rikutud õigusnormi ja hea halduse põhimõtet osas, milles 13. juuli 2016. aasta otsuse aluseks on personalieeskirjade õigusvastane säte.

12. mail 2017 esitatud hagi – Le Pen versus parlament

(Kohtuasi T-284/17)

(2017/C 231/45)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat M. Ceccaldi)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Parlamendi 2. märtsi 2017. aasta otsus võtta Marine Le Penilt ära puutumatus 2016/2295 (IMM);
- mõista Euroopa Parlamendilt Marine Le Peni kantud mittevarelise kahju hüvitamiseks välja 35 000 eurot;
- mõista Euroopa Parlamendilt Marine Le Peni kantud hüvitatavate kulude katteks välja 5 000 eurot,
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokoll nr 7 (edaspidi „protokoll“) artiklit 8. See väide jaguneb neljaks osaks.
 - Esimene väiteosa puudutab protokollis 8 ette nähtud puutumatuse ulatust.
 - Teine väiteosa puudutab protokollis 8 ette nähtud puutumatuse eset.
 - Kolmas väiteosa, et Euroopa Parlament tavaliselt kaitseb protokollis 8 ette nähtud puutumatust.
 - Neljas väiteosa, et Marine Le Peni protokollis 8 ette nähtud puutumatust on rikutud.

2. Teine väide, et on rikutud protokolli artiklit 9. See väide jaguneb kolmeks osaks.

- Esimene väiteosa puudutab protokolli artikli 9 eset.
- Teine väiteosa, et Euroopa Parlament rikkus Marine Le Penilt puutumatus ebaseadusega õigusnormi.
- Kolmas väiteosa, et puutumatus ebaseaduse otsus on vastuolus Marine Le Peni ja institutsiooni sõltumatusega.

3. Kolmas väide, et on rikutud võrdse kohtlemise ja hea halduse põhimõtteid. See väide jaguneb kaheks osaks.

- Esimene väiteosa, et Marine Le Peni on koheldud teiste samasugustes olukordades olevate isikutega võrreldes erinevalt ja on rikutud võrdse kohtlemise põhimõtet.
- Teine väiteosa, et vaidlustatud otsus on ilmne *fumus persecutionis* juhtum ja rikub hea halduse põhimõtet.

4. Neljas väide, et on rikutud kaitseõigusi.

12. mai 2017. aasta esitatud hagi – Yanukovych versus nõukogu

(Kohtuasi T-285/17)

(2017/C 231/46)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kiiev, Ukraina) (esindaja: T. Beazley, QC)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 3. märtsi 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/381, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2017, L 58, lk 34) osas, milles see puudutab hagejat;
- tühistada nõukogu 3. märtsi 2017. aasta rakendusmäärus, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2017, L 58, lk 1) osas, milles see puudutab hagejat;
- mõista hageja kohtukulud välja nõukogult

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt puudus nõukogul vaidlustatud meetmete võtmiseks sobiv õiguslik alus.

- Vaidlustatud otsus ei vasta tingimustele, mille alusel saab nõukogu tugineda ELL artiklile 29.
- Ei olnud täidetud ELL artiklile 215 tuginemise tingimused, kuna puudus kehtiv otsus ELL V jaotise 2. peatüki tähenduses.
- Puudus piisav seos, et saaks hageja vastu tugineda ELL artiklile 215.

2. Teine väide, mille kohaselt kuritarvitas nõukogu oma võimu.
 - Nõukogu tegelik eesmärk vaidlustatud meetmete võtmisel oli praeguse Ukraina režiimi poolehoidu võitmine (nii et Ukraina jätkaks tihedamate sidemete loomist ELiga) ja mitte need eesmärgid/põhjendused, mis toodi välja vaidlustatud meetmetes.
3. Kolmas väide, et nõukogu ei esitanud põhjendusi.
 - Vaidlustatud meetmetes hageja nimekirja lisamiseks „esitatud põhjendused“ (lisaks sellele, et need olid valed) olid formaalsed, asjakohatud ja ei olnud piisavalt üksikasjalikud.
4. Neljas väide, mille kohaselt ei vasta hageja kriteeriumidele, mis olid kõnealusel ajal ette nähtud isiku nimekirja kandmiseks.
5. Viies väide, et nõukogu tegi ilmselgeid hindamisvigu, kui ta hõlmas vaidlustatud meetmetega ka hageja. Kandes hageja uuesti nimekirja, tegi nõukogu ilmse vea, sest „esitatud põhjenduste“ ja nimekirja kandmiseks asjakohaste kriteeriumide vahel puudub ilmselgelt seos.
6. Kuues väide, mille kohaselt rikuti hageja kaitseõigusi ja/või talle ei antud tõhusat õiguskaitset. Muu hulgas ei kuulunud nõukogu hagejat enne uuesti nimekirja kandmist piisavalt ära ja hagejale ei antud piisavalt ja õiglaselt võimalust vigu parandada või esitada teavet, mis on seotud tema isikuga.
7. Seitsmes väide, et rikuti hageja õigust omandile tulenevalt EL põhiõiguste harta artikli 17 lõikest 1, kuna muu hulgas piiratakse piiravate meetmetega seda õigust ebaõiglaselt ja ebaproportsionaalselt.

12. mail 2017 esitatud hagi – Yanukovych versus nõukogu

(Kohtuasi T-286/17)

(2017/C 231/47)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Donetsk, Ukraina) (esindaja: T. Beazley, QC)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hagejat puudutavas osas nõukogu 3. märtsi 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/381, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2017, L 58, lk 34);
- tühistada hagejat puudutavas osas nõukogu 3. märtsi 2017. aasta rakendusmäärus (EL) nr 2017/374, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2017, L 58, lk 1);
- mõista hageja kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide, et nõukogu võttis vaidlustatud aktid vastu nõuetekohase õigusliku aluseta.

- Vaidlustatud otsuse puhul ei olnud täidetud tingimused, et nõukogu oleks saanud tugineda ELL artiklile 29.

- ELTL artiklile 215 tuginemise tingimused ei olnud täidetud, sest puudus vastavalt ELL V jaotise 2. peatükile vastu võetud otsus.
 - Puudus piisav seos tuginemaks hageja vastu ELTL artiklile 215.
2. Teine väide, et nõukogu on kuritarvitanud oma võimu.
- Nõukogu tegelik eesmärk vaidlustatud aktide vastuvõtmisel oli praeguse Ukraina režiimi poolehoidu võitmine (nii et Ukraina jätkaks tihedamate sidemete loomist ELiga) ja mitte need eesmärgid/põhjendused, mis toodi välja vaidlustatud aktides.
3. Kolmas väide, et nõukogu ei esitanud põhjendusi.
- Vaidlustatud aktides hageja hõlmamiseks esitatud põhjendused (lisaks sellele, et need olid valed) olid formaalsed, asjakohatud ja ei olnud piisavalt üksikasjalikud.
4. Neljas väide, et hageja ei vasta kriteeriumidele, mis olid asjaomasel ajal ette nähtud isiku loetellu kandmiseks.
5. Viies väide, et nõukogu tegi ilmselgeid hindamisvigu, kui ta hõlmas vaidlustatud meetmetega ka hageja. Kandes hageja uuesti loetellu, tegi nõukogu ilmse vea, sest esitatud põhjenduste ja loetellu kandmiseks asjakohaste kriteeriumide vahel puudub ilmselgelt seos.
6. Kuues väide, et rikuti hageja kaitseõigusi ja/või talle ei tagatud tõhusat õiguskaitset. Muu hulgas ei kuulunud nõukogu hagejat enne uuesti loetellu kandmist nõuetekohaselt ära ja hagejale ei antud piisavalt ja õiglaselt võimalust vigu parandada või esitada teavet, mis on seotud tema isikuga.
7. Seitsmes väide, et rikutud on EL põhiõiguste harta artikli 17 lõikest 1 tulenevat hageja õigust omandile, sest muu hulgas ei ole piiravad meetmed põhjendatud ja kujutavad endast selle õiguse ebaproportsionaalset piiramist.

15. mail 2017 esitatud hagi – Sky plc versus EUIPO – Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)

(Kohtuasi T-288/17)

(2017/C 231/48)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sky plc (Isleworth, Ühendkuningriik) (esindaja: solicitor J. Barry)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Parrot Drones (Pariis, Prantsusmaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: Euroopa Liidu sõnalisi osi „Parrot SKYCONTROLLER“ sisaldav kujutismärk – registreerimistaotlus nr 13 107 842

Menetlus EUIPO-s: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 7. märtsi 2017. aasta otsus asjas R 457/2016-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kulud, sealhulgas käesoleva kohtumenetluse ja EUIPO menetlusega seotud kulud, välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b ja artikli 8 lõike 5 rikkumine.

16. mail 2017 esitatud hagi – Stavytskyi versus nõukogu

(Kohtuasi T-290/17)

(2017/C 231/49)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Edward Stavytskyi (Belgia) (esindajad: *solicitor* M. J. Grayston, advokaadid P. Gjørtler, G. Pandey ja D. Rovetta)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 3. märtsi 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/381, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT L 58, lk 34), ja nõukogu 3. märtsi 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/374, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT L 58, lk 1) osas, milles need õigusaktid jätavad hageja nende isikute ja üksuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid;
- mõista käesoleva menetlusega seonduvad kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et õigusaktiga kehtestatud loetelu rikub proportsionaalsuse põhimõtet, kuna see võimaldab loetelusse kanda pelgalt sel alusel, et isiku suhtes viiakse läbi kriminaalmenetlust, ja et seetõttu põhinevad vaidlustatud õigusaktid ebaseaduslikul alusel.
2. Teine väide, et nõukogu tegi ilmse hindamisvea, kuna tal ei olnud piisavalt kindlat faktilist alust, et hageja loetelusse kanda seetõttu, et Ukraina ametivõimud viivad tema suhtes läbi kriminaalmenetlust seoses avalike rahaliste vahendite ja varade väärkasutusega.
3. Kolmas väide, et ei ole esitatud piisavalt põhjendusi, kuna nõukogu esitas vaidlustatud õigusaktides ebapiisava ja stereotüüpsed põhjendused, kopeerides pelgalt loetelu kehtestavas õigusaktis sisalduva teksti.
4. Neljas väide, et õiguslik alus on väär, kuna nõukogu võetud meetmed ei kujuta endast hagejaga seoses välispoliitika meetmeid, vaid pigem rahvusvahelise koostöö meetmeid kriminaalasjades, mis võeti seega vastu vääral õiguslikul alusel.

16. mail 2017 esitatud hagi – Transdev jt versus komisjon**(Kohtuasi T-291/17)**

(2017/C 231/50)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hagejad: Transdev (Issy-les-Moulineaux, Prantsusmaa), Transdev Ile de France (Issy-les-Moulineaux), Transports rapides automobiles (TRA) (Villepinte, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat F. Salat-Baroux)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- esimese võimalusena tühistada Euroopa Komisjoni 2. veebruari 2017. aasta otsus abikava SA.26763 – 2014/C (ex 2012/NN) kohta, mida Prantsusmaa kohaldab Région Île-de-France'i piirkonnas bussiveoettevõtjatele, osas, milles selle otsuse artiklis 1 leitakse, et piirkondliku abikava kohaldamine on „ebaseaduslik“, samas kui tegemist on olemasoleva abikavaga;
- teise võimalusena tühistada Euroopa Komisjoni 2. veebruari 2017. aasta otsus abikava SA.26763 – 2014/C (ex 2012/NN) kohta, mida Prantsusmaa kohaldab Région Île-de-France'i piirkonnas bussiveoettevõtjatele, osas, milles selle otsuse artiklis 1 leitakse, et piirkondliku abikava kohaldamine oli ebaseaduslik 25. novembrist 1998 varasema aja osas;
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kaks väidet.

1. Esimese võimalusena esitatud esimene väide, mille kohaselt ei kohaldatud kõnealust piirkondlikku abikava ebaseaduslikult, sest selle suhtes ei kehtinud eelneva teatamise kohustus. Tegemist on olemasoleva abikavaga ELTL artikli 108 lõike 1 ja nõukogu 13. juuli 2015. aasta määruse (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9) (edaspidi „määrus nr 2015/1589“) VI peatüki tähenduses. Olemasolevate abikavade suhtes kohaldatavate eeskirjade kohaselt ei ole nende kohaldamine ebaseaduslik, vaid komisjon võib vajadusel üksnes ette näha asjakohased meetmed, et abikava tulevikus muuta või lõpetada.
2. Teine, teise võimalusena esitatud väide, et piirkondliku abikava puhul ei ole tegemist olemasoleva abiga. Hagejate väitel rikkus komisjon vaidlustatud otsuses õigusnormi, kui ta leidis, et kümneaastane aegumistähtaeg katkes 2004. aastal Syndicat autonome des transporteurs de voyageurs (reisijate autoveo-ettevõtjate autonoomne liit, edaspidi „SATV“) poolt kaebuse esitamisega liikmesriigi kohtule. Määruse nr 2015/1589 artiklis 17 on nimelt ette nähtud, et kümneaastane aegumistähtaeg katkeb ainult komisjonipoolse või komisjoni nõudmise peale liikmesriigipoolse tegevuse korral. Hagejad väidavad, et kaebuse esitamine SATV poolt liikmesriigi kohtule ei kujuta endast aegumistähtaega katkestavat tegevust selle sätte tähenduses.

16. mail 2017 esitatud hagi – Région Île-de-France versus komisjon**(Kohtuasi T-292/17)**

(2017/C 231/51)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Région Île-de-France (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat J.-P. Hordies)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 2. veebruari 2017. aasta otsus (SA.26763 – (2014/C) –) abikava kohta, mida kohta, mida Prantsusmaa kohaldab Région Île-de-France'i piirkonnas bussiveoettevõtjatele, osas, milles see otsus kvalifitseerib kõnealuse abikava riigiabiks;
- mõista kõik kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, mis käsitleb komisjoni keeldumist kvalifitseerida mainitud piirkonna suhtes kohaldatav abikava olemasolevaks abiks.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsus on põhjendamata. See väide jaguneb kaheks osaks:
 - esimene osa, mille kohaselt puuduvad põhjendused valikulisuse kriteeriumi kohta;
 - teine osa, mille kohaselt puuduvad põhjendused põhjendamatu majandusliku eelise kriteeriumi kohta.

12. mail 2017 esitatud hagi – Lion's Head Global Partners versus EUIPO – Lion Capital LLP (Lion's Head)

(Kohtuasi T-294/17)

(2017/C 231/52)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Lion's Head Global Partners LLP (London, Ühendkuningriik) (esindaja: advokaat R. Nöske)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Lion Capital LLP (London, Ühendkuningriik)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: sõnamärgi „Lion's Head“ Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering nr 997 073

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 28. veebruari 2017. aasta otsus asjas R 1478/2016-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja lükata vastulause tagasi;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

15. mail 2017 esitatud hagi – VSM versus EUIPO (WE KNOW ABRASIVES)**(Kohtuasi T-297/17)**

(2017/C 231/53)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: VSM . Vereinigte Schmirgel- und Maschinen-Fabriken AG (Hannover, Saksamaa) (esindaja: advokaat M. Horak)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „WE KNOW ABRASIVES“ – registreerimistaotlus nr 15 063 522

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 6. märtsi 2017. aasta otsus asjas R 1595/2016-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- rikutud on määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b koostoimes artikli 7 lõikega 2;
- rikutud on määruse nr 207/2009 artikli 63 lõiget 1 koostoimes artiklitega 58 ja 59, määruse nr 207/2009 artikli 63 lõiget 2, millega on rikutud kohtuliku ärakuulamise põhimõtet.

16. mail 2017 esitatud hagi – Sata versus EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (1000)**(Kohtuasi T-299/17)**

(2017/C 231/54)

*Hagiavalduse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Saksamaa) (esindaja: advokaat M.-C. Simon)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Hiina)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: tähis „1000“ – ELi kaubamärk nr 12 333 531

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 6. märtsi 2017. aasta otsus asjas R 650/2016-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt;
- juhul, kui apellatsioonikoja menetluse teine pool astub menetlusse, mõista kohtukulud välja temalt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 75 rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
- võrdse kohtlemise põhimõtte ja hea halduse põhimõtte rikkumine.

17. mail 2017 esitatud hagi – Sata versus EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (3000)

(Kohtuasi T-300/17)

(2017/C 231/55)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Saksamaa) (esindaja: advokaat M.-C. Simon)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Hiina)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidluslune kaubamärk: tähis „3000“ – ELi kaubamärk nr 12 511 119

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 8. märtsi 2017. aasta otsus asjas R 653/2016-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt;
- juhul, kui apellatsioonikoja menetluse teine pool astub menetlusse, mõista kohtukulud välja temalt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 75 rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine;

- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
- võrdse kohtlemise põhimõtte ja hea halduse põhimõtte rikkumine.

17. mail 2017 esitatud hagi – Sata versus EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (2000)

(Kohtuasi T-301/17)

(2017/C 231/56)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Saksamaa) (esindaja: advokaat M.-C. Simon)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Hiina)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: tähis „2000“ – ELi kaubamärk nr 12 511 069

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 8. märtsi 2017. aasta otsus asjas R 651/2016-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt;
- juhul, kui apellatsioonikoja menetluse teine pool astub menetlusse, mõista kohtukulud välja temalt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 75 rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
- võrdse kohtlemise põhimõtte ja hea halduse põhimõtte rikkumine.

18. mail 2017 esitatud hagi – Sata versus EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000)

(Kohtuasi T-302/17)

(2017/C 231/57)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Saksamaa) (esindaja: advokaat M.-C. Simon)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Hiina)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: tähis „6000“ – ELi kaubamärk nr 12 112 545

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 8. märtsi 2017. aasta otsus asjas R 656/2016-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt;
- juhul, kui apellatsioonikoja menetluse teine pool astub menetlusse, mõista kohtukulud välja temalt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 75 rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
- võrdse kohtlemise põhimõtte ja hea halduse põhimõtte rikkumine.

18. mail 2017 esitatud hagi – Sata versus EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000)

(Kohtuasi T-303/17)

(2017/C 231/58)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Saksamaa) (esindaja: advokaat M.-C. Simon)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Hiina)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: tähis „4000“ – ELi kaubamärk nr 12 333 548

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 8. märtsi 2017. aasta otsus asjas R 654/2016-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt;
- juhul, kui apellatsioonikoja menetluse teine pool astub menetlusse, mõista kohtukulud välja temalt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 75 rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
- võrdse kohtlemise põhimõtte ja hea halduse põhimõtte rikkumine.

18. mail 2017 esitatud hagi – Sata versus EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000)**(Kohtuasi T-304/17)**

(2017/C 231/59)

*Hagiavalduse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Saksamaa) (esindaja: advokaat M.-C. Simon)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine menetluspool apellatsioonikoja:* Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Hiina)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusaluse kaubamärgi omanik:* hageja*Vaidlusalune kaubamärk:* tähis „5000“ – ELi kaubamärk nr 12 333 555*Menetlus EUIPOs:* kehtetuks tunnistamise menetlus*Vaidlustatud otsus:* EUIPO neljanda apellatsioonikoja 8. märtsi 2017. aasta otsus asjas R 655/2016-4**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt;
- juhul, kui apellatsioonikoja menetluse teine pool astub menetlusse, mõista kohtukulud välja temalt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 75 rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
- võrdse kohtlemise põhimõtte ja hea halduse põhimõtte rikkumine.

17. mail 2017 esitatud hagi – Red Bull versus EUIPO (Kahest eri värvi väljast koosneva rööpküliku kujutis)**(Kohtuasi T-305/17)**

(2017/C 231/60)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hageja:* Red Bull GmbH (Fuschl am See, Austria) (esindajad: advokaadid A. Renck ja S. Petivlasova)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärk (kahest eri värvi väljast koosneva rööpküliku kujutis) – registreerimistaotlus nr 14 326 508

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 26. jaanuari 2017. aasta otsus asjas R 2582/2015-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 3 rikkumine.

18. mail 2017 esitatud hagi – adidas vs. EUIPO – Shoe Branding Europe BVBA (Kolme paralleelse riba kujutis)

(Kohtuasi T-307/17)

(2017/C 231/61)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: adidas AG (Herzogenaurach, Saksamaa) (esindajad: *solicitor* I. Fowler ja *solicitor* I. Junkar,)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: Euroopa Liidu kujutismärk (Kolme paralleelse riba kujutis) – Euroopa Liidu kaubamärk nr 12 442 166

Menetlus EUIPO-s: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 7. märtsi 2017. aasta otsus asjas R 1515/2016-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja apellatsioonikoja menetluse teiselt poolelt, juhul kui menetlusse astub.

Väide

- Rikutud on määruse nr 207/2009 artikli 52 lõiget 2 koostoimes artikli 7 lõike 1 punktiga b.
-

**15. mail 2017 esitatud hagi – Lion's Head Global Partners vs. EUIPO – Lion Capital LLP
(LION'S HEAD global partners)**

(Kohtuasi T-310/17)

(2017/C 231/62)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Lion's Head Global Partners LLP (London, Ühendkuningriik) (esindaja: *Rechtsanwalt* R. Nöske)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Lion Capital LLP (London, Ühendkuningriik)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalisi osi „LION'S HEAD global partners“ sisaldav ELi kujutismärk – rahvusvaheline registreering nr 996 979

Menetlus EUIPO-s: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 28. veebruari 2017. aasta otsus asjas R 1477/2016-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada EUIPO neljanda apellatsioonikoja 28. veebruari 2017. aasta otsus asjas R 1477/2016-4, mis käsitleb Lion's Head Global Partners LLP ja Lion Capital LLP vahelist vastulausemenetlust ja jätta vastulause rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

19. mail 2017 esitatud hagi – Stips versus komisjon

(Kohtuasi T-311/17)

(2017/C 231/63)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Adolf Stips (Besozzo, Itaalia) (esindajad: advokaadid S. Orlandi ja T. Martin)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- esimese võimalusena tühistada teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse 19. augusti 2016. aasta otsus mitte määrata 2013. aasta palgaastmete muutmise raames hageja uueks palgaastmeks AD 13;
- teise võimalusena mõista komisjonilt hageja kasuks välja kogu varaline ja mittevaraline kahju;

— igal juhul mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite, mille kohaselt on rikutud ELTL artiklit 266 osas, milles komisjon ei võtnud arvesse 19. juuli 2016. aasta kohtuotsuse *Stips vs. komisjon* (F-131/15, EU:F:2016:154) põhjendusi ja täitis seda kohtuotsust pahauskselt, millega ta eiras Avaliku Teenistuse Kohtu lahendi seadusjõudu.

22. mail 2017 esitatud hagi – Wajos versus EUIPO (pudeli kuju)

(Kohtuasi T-313/17)

(2017/C 231/64)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Wajos GmbH (Dohr, Saksamaa) (esindajad: advokaadid J. Schneiders, R. Krillke ja B. Schneiders)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ruumiline ELi kaubamärk (pudeli kuju) – registreerimistaotlus nr 14 886 097

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 15. veebruari 2017. aasta otsus asjas R 1526/2016-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine.

23. mail 2017 esitatud hagi – Nosio vs. EUIPO (MEZZA)

(Kohtuasi T-314/17)

(2017/C 231/65)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Nosio SpA (Mezzocorona, Itaalia) (esindajad: advokaadid A. Perani ja J. Graffer)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: Euroopa Liidu sõnamärk „MEZZA“ – registreerimistaotlus nr 14 822 506

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 1. märtsi 2017. aasta otsus asjas R 1518/2016-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et on rikutud ja vääralt kohaldatud kaubamärgimääruse artikli 43 lõiget 1;
- tunnistada lubatavaks piirang, mille kohaldamise ettepanek tehti seoses klassiga 33: „alkohooljoogid, eeskätt vein ja vahuvein, mis on villitud 0,375 liitrist suurema või väiksema mahuga pudelitesse ja/või anumatesse“;
- tuvastada, et on rikutud kaubamärgimääruse artiklit 75;
- tühistada EUIPO viienda apellatsioonikoja 1. märtsi 2017. aasta otsus asjas R 1518/2016-5, mis tehti teatavaks 23. märtsil 2017;
- mõista käesoleva menetluse kohtu- ja menetluskulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 43 lõike 1 rikkumine ja väär kohaldamine;
- määruse nr 207/2009 artikli 75 rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c ning lõike 2 rikkumine ja väär kohaldamine.

8. mail 2017 esitatud hagi – ühisettevõtte Clean Sky 2 versus Revoind Industriale

(Kohtuasi T-318/17)

(2017/C 231/66)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: ühisettevõtte Clean Sky 2 (CSJU) (esindajad: B. Mastantuono ja advokaat M. Velardo)

Kostja: Revoind Industriale Srl (Oricola, Itaalia)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- mõista kostjalt CSJU kasuks välja 359 913,75 eurot seoses partnerite toetuslepinguga nr 325940 „EULOSAM – Design and Manufacturing of Baseline Low-Speed, Low-Sweep Wind Tunnel Model“ ja 2 105,25 eurot viivisena, mis on arvutatud 3,5 % määraga ajavahemiku 31. jaanuar 2017 kuni 1. aprill 2017 eest;
- mõista kostjalt välja intress 34,51 eurot päevas alates 2. aprillist 2017 kuni võla täieliku tasumiseni; ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

Hageja väidab, et kostja on rikkunud oma lepingulisi kohustusi jättes rakendamata projekti EULOSAM ja jättes CSJUle esitamata toetuslepingu II lisa artiklile II 2 vastavad asjakohased aruanded ja tulemid.

Lisaks ei teostanud kostja I lisas ette nähtud töid rikkudes seega toetuslepingu II lisa artikli II 3 punktidest a, e ja h tulenevaid kohustusi.

Seetõttu lõpetas konsortsium toetuslepingu ja esitas võlateate eelrahastuse kohta summas 359 913,75 eurot, mille koordinaator oli juba kooskõlas toetuslepingu sätetega kostjale välja maksnud. Eelrahastus jääb hageja omandiks kuni lõpliku väljamakseni.

Asjaolud, mille tõttu Revoin Industriale S.r.l-i kui toetuslepingust kasusaaja kohustused tekkisid, ei ole käeolevas asjas suures osas vaidlustatud ja kostja vastuväited on üldised ja puudulikud ega ole mingite tõenditega tõendatud ning seega on täielikult põhjendamata.

Järelikult on hagejal õigus nõuda kostjale välja makstud ettemaksu hüvitamist ja tagasimaksmist koos viivisega.

16. mail 2017 esitatud hagi – Ceobus jt versus komisjon

(Kohtuasi T-330/17)

(2017/C 231/67)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Ceobus (Génicourt, Prantsusmaa), Compagnie des transports voyageurs du Mantois interurbains – CTVMI (Mantes-la-Jolie, Prantsusmaa), SA des Transports de St Quentin en Yvelines (Trappes, Prantsusmaa), Les cars Perrier (Trappes), Tim Bus (Magny-en-Vexin, Prantsusmaa), Transports Voyageurs du Mantois (TVM) (Mantes-la-Jolie) (esindaja: advokaat D. de Combles de Nayves)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- esimese võimalusena tühistada komisjoni 2. veebruari 2017. aasta otsus SA.26763, mis käsitleb Ile-de-France'i piirkonna väidetavat abi avaliku transporditeenuse ettevõtjatele, kuivõrd komisjon leiab, et Ile-de-France'i piirkonna aastatel 1984–2008 rakendatud abikava kujutab endast uut abikava, mida „rakendati ebaseaduslikult“;
- teise võimalusena tühistada komisjoni 2. veebruari 2017. aasta otsus SA.26763, mis käsitleb Ile-de-France'i piirkonna väidetavat abi avaliku transporditeenuse ettevõtjatele, kuivõrd komisjon leiab, Ile-de-France'i piirkonna abikava alusel 1994. aasta maist kuni 25. novembrini 2008 antud üksikabi on uus abi, mida „rakendati ebaseaduslikult“.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on ELTL artiklit 108, nõukogu 13. juuli 2015. aasta määruse (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (edaspidi „määrus nr 2015/1589“) (ELT 2015, L 248, lk 9), artikli 1 punkti b ja Euroopa Liidu Kohtu eelotsusemenetluses tehtud otsustel olevat kohtuotsuse seadusjõudu.
 2. Teine väide, et rikutud on määruse nr 2015/1589 artiklit 17, kuna komisjon kvalifitseeris meetme, mis ei vastanud nimetatud artiklis selle kategooria meetmetele ette nähtud kvalifitseerimiskriteeriumidele, aegumistähtaega katkestavaks meetmeks.
 3. Kolmas väide, et rikutud on kolmandate huvitatud isikute menetlusõigusi, kuivõrd komisjon leidis oma menetluse algatamise otsuses, et aegumine ei katkenud mitte halduskohtutele kaebuse esitamisega, vaid siis, kui komisjon esitas 25. novembril 2008 esimest korda nõude esitada teavet.
-

23. mail 2017 esitatud hagi – Steifer versus Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee**(Kohtuasi T-331/17)**

(2017/C 231/68)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* Guy Steifer (Brüssel, Belgia) (esindaja: advokaat M.-A. Lucas)*Kostja:* Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee personali- ja finantsdirektoraadi direktori 21. oktoobri 2002. aasta otsus, millega jäetakse rahuldamata hageja 2. oktoobri 2002. aasta taotlus hüvitada talle ühenduse pensionisüsteemi üle kantud Belgia pensioniõigused, mida ei ole arvesse võetud, ja millele lisanduvad kehtiva määra alusel intressid;
- tühistada 15. detsembri 2003. aasta otsus nr 360/03 A hageja vanaduspensioni õiguste kinnitamise kohta, kuna sellega välistatakse või ei nähta ette Belgia Kuningriigi riikliku pensioniameti poolt Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee pangaarvele kantavate ja tema vanaduspensionile vastavate perioodiliste võlgnevuste tagasimaksmist alates 1. jaanuarist 2004 tema pensioniõiguste ülekandmise alusel;
- mõista Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteelt hageja kasuks välja perioodilised võlgnevused, mida riiklik pensioniamet tasus komiteele alates 1. jaanuarist 2004 tema pensioniõiguste ülekandmise alusel, millele lisandub viisiintress Euroopa Keskpanga poolt oma peamiste refinantseerimistingute suhtes kohaldatavas määras, mida on suurendatud kahe protsendipunkti võrra, alates kuupäevast, kui need maksed oleks pidanud toimuma, kuni täieliku tagasimaksmiseni;
- mõista Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteelt hageja kasuks välja perioodilised võlgnevused, mida riiklik pensioniamet tulevikus komitee arvele veel tasub;
- jätta kohtukulud Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee kanda.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite, et on rikutud Euroopa Liidu alusetu rikastumise keelu põhimõtet, omandiõigust ja personalieeskirjade VIII lisa artikli 11 lõiget 2, mida on nende eesmärkide alusel tõlgendatud, kuna vaidlustatud otsused võtavad hagejalt õiguse riikliku pensionisumma hüvitamisele või ei näe talle seda õigust ette, kuna ta ei olnud panustanud oma Euroopa Liidu pensioni kogumisse.

Üldkohtu 3. mai 2017. aasta määrus – Facebook versus EUIPO – Brand IP Licensing (lovebook)**(Kohtuasi T-757/15) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/69)

Kohtumenetluse keel: inglise

Kaheksanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 68, 22.2.2016.

Üldkohtu 18. mai 2017. aasta määrus – Consorzio IB Innovation versus komisjon

(Kohtuasi T-84/17) ⁽¹⁾

(2017/C 231/70)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Teise koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 95, 27.3.2017.

Üldkohtu 5. mai 2017. aasta määrus – King.com versus EUIPO – TeamLava (Ekraanikujutised ja ikoonid)

(Kohtuasi T-95/17) ⁽¹⁾

(2017/C 231/71)

Kohtumenetluse keel: inglise

Esimese koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 112, 10.4.2017.

Üldkohtu 18. mai 2017. aasta määrus – Consorzio IB Innovation versus komisjon

(Kohtuasi T-126/17) ⁽¹⁾

(2017/C 231/72)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Teise koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 121, 18.4.2017.

PARANDUSED**Euroopa Liidu Teatajas kohtuasja T-86/17 kohta avaldatud teatise parandus***(Euroopa Liidu Teataja C 104, 3. aprill 2017)**(2017/C 231/73)*

Kohtuasja T-86/17, Le Pen vs. parlament kohta avaldatud teatis asendatakse järgmisega:

10. veebruaril 2017 esitatud hagi – Le Pen versus parlament**(Kohtuasi T-86/17)***(2017/C 104/85)**Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid M. Ceccaldi ja J.-P. Le Moigne)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Parlamendi peasekretäri 5. detsembri 2016. aasta otsus, mis on vastu võetud, rakendades Euroopa Parlamendi juhatuse 19. mai ja 9. juuli 2008. aasta otsust 2009/C 159/01 Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete kohta, muudetud kujul, ja milles: tuvastatakse, et hageja võlgneb 298 497,87 eurot, mille ta on alusetult maksnud parlamendiliikmete assistentide kulude eest; põhjendatakse selle summa tagasinõudmist ja kohustatakse vastutavat eelarvevahendite käsutajat koostöös institutsiooni raamatupidajaga nõudma see summa tagasi vastavalt Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete (edaspidi „MAS“) artiklile 68 ja vastavalt finantsmääruse artiklitele 66, 78, 79 ja 80;
- tühistada võlateade nr 2016-1560, mis on dateeritud 6. detsembril 2016 ja milles teavitatakse hagejat asjaolust, et peasekretäri 5. detsembri 2016. aasta otsuse alusel on tuvastatud, et ta võlgneb 298 497,87 eurot, mis nõutakse parlamendiliikmete assistentide kulude eest alusetult makstud summaga tagasi MAS artikli 68 alusel ja finantsmääruse artiklite 66, 78, 79 ning 80 alusel;
- mõista kõik menetlusega seotud kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt;
- mõista Euroopa Parlamendilt Marion Le Pen'i kasuks hüvitamisele kuuluvate kulude katteks välja 50 000,00 eurot.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja 12 väidet.

1. Esimene väide, et akti andjal puudus selleks pädevus. Hageja väidab, et Euroopa Parlamendi peasekretäri 5. detsembri 2016. aasta otsuse (edaspidi „vaidlusalune otsus“) vastuvõtmise pädevus oli Euroopa Parlamendi juhatusel ja otsuse allkirjastaja ei näidanud volituse olemasolu.
2. Teine väide, et vaidlusalusel otsusel puudub põhjendus, ehkki põhjendamise nõue tuleneb Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 41.

3. Kolmas väide, et rikuti olulisi menetlusnorme, sest vaidlusalune otsus puudutab raportit Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluse kohta, mis lõpetati 26. juulil 2016 ja millest hagejat väidetavalt ei teavitatud. Hagejat ei kuulatud seega ära ja ta ei saanud kehtivalt esitada argumente enda kaitseks, sest peasekretär keeldus talle edastamast vaidlusaluse otsuse aluseks olevaid dokumente.
 4. Neljas väide, et Euroopa Parlamendi peasekretär ei vaadanud toimikut isiklikult läbi. Hageja sõnul piirdus peasekretär sellega, et kordas OLAFi raportis sedastatud ega käsitletud hageja olukorda isiklikult.
 5. Viies väide, et puuduvad vaidlusalust otsust ja sellega seotud võlateadet (edaspidi „vaidlustatud aktid“) põhjendavad asjaolud, sest asjaolud, millest lähtuti, ei olnud õiged.
 6. Kuues väide, et tõendamiskoormis pöörati ümber. Hageja väidab sellega seoses, et tema ei ole kohustatud esitama tõendeid oma assistendi töötamise kohta, vaid hoopis pädevatel asutustel tuleb tõendada, et assistent ei töötanud.
 7. Seitsmes väide, et rikuti proportsionaalsuse põhimõtet, sest hagejalt nõutav summa ei ole ei suuruse ega arvutusmeetodi poolest põhjendatud ja eeldab, et parlamendiliikme assistent ei ole kunagi hageja heaks töötanud.
 8. Kaheksas väide, et kuritarvitati võimu, sest vaidlustatud aktid võeti vastu selleks, et võtta hagejalt, kes on Euroopa Parlamendi saadik, vahendid oma mandaadi teostamiseks.
 9. Üheksas väide, et menetlust kuritarvitati. Hageja väidab, et peasekretär on selleks, et vältida kohustust edastada hagejale OLAFi raport, mis oli peasekretäri käsutuses, õigusvastaselt edastanud raportist teavitamise taotluse OLAFile, kes ei ole aga raportit teatavaks teinud.
 10. Kümnes väide, et esineb diskrimineeriv kohtlemine ja *fumus persecutionis*, sest käesoleva kohtuasja taustal olev menetlus on algatatud üksnes hageja ja tema erakonna takistamiseks.
 11. Üheteistkümnes väide, mille kohaselt on riivatud parlamendisaadiku sõltumatust ja imperatiivse mandaadi puudumise tagajärgi. Väidetavalt soovitakse vaidlustatud aktidega selgelt takistada hageja parlamendisaadiku mandaadi vaba teostamist, võttes talt ülesannete täitmiseks vajalikud rahalised vahendid. Ka ei või parlamendisaadik saada peasekretärit saadikumandaadi teostamise kohta juhiseid, mille täitmata jätmisele ähvardab järgneda rahaline karistus.
 12. Kaheteistkümnes väide, et OLAF ei tegutsenud sõltumatult, sest tema tegevuses puuduvad sõltumatuse ja aususe garantiid ning ta sõltub Euroopa Komisjonist.
-

Euroopa Liidu Teatajas kohtuasja T-161/17 kohta avaldatud teatise parandus*(Euroopa Liidu Teataja C 151, 15. mai 2017)**(2017/C 231/74)*

Kohtuasja T-161/17, Le Pen vs. parlament kohta avaldatud teatis asendatakse järgmisega:

11. märtsil 2017 esitatud hagi – Le Pen versus parlament**(Kohtuasi T-161/17)***(2017/C 151/49)**Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid M. Ceccaldi ja J.-P. Le Moigne)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Parlamendi peasekretäri 6. jaanuari 2017. aasta otsus, mis on vastu võetud, rakendades Euroopa Parlamendi juhatuse 19. mai ja 9. juuli 2008. aasta otsuse 2009/C 159/01 Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete kohta artikleid 33, 43, 62, 67 ja 68, muudetud kujul, ja milles: tuvastatakse, et hageja võlgneb 41 554 eurot, mille ta on alusetult maksnud parlamendiliikmete assistentide kulude eest; põhjendatakse selle summa tagasinõudmist ja kohustatakse vastutavat eelarvevahendite käsutajat koostöös institutsiooni raamatupidajaga nõudma see summa tagasi vastavalt põhimääruse rakendusmeetmete artiklile 68 ja vastavalt finantsmääruse artiklitele 66, 78, 79 ja 80;
- tühistada võlateade nr 2017-22, mis on dateeritud 11. jaanuaril 2017 ja milles teavitatakse hagejat asjaolust, et peasekretäri 6. jaanuari 2017. aasta otsuse alusel on tuvastatud, et ta võlgneb 41 554 eurot, mis nõutakse parlamendiliikmete assistentide kulude eest alusetult makstud summana tagasi põhimääruse rakendusmeetmete artikli 68 ja finantsmääruse artiklite 78, 79 ning 80 alusel;
- mõista kõik menetlusega seotud kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt;
- mõista Euroopa Parlamendilt Marion Le Pen'i kasuks hüvitamisele kuuluvate kulude katteks välja 50 000,00 eurot.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud aktid ei ole vormiliselt õiguspärased. Väide jaguneb viide ossa.

- Esimene väiteosa, mille kohaselt on Euroopa Parlamendi saadikuid puudutavaid rahalisi otsuseid pädev tegema Euroopa Parlamendi juhatuse, mitte Euroopa Parlamendi peasekretär.
- Teine väiteosa, mille kohaselt Euroopa Parlamendi juhatuse ei või muuta oma pädevuse laadi ja ulatust. Peasekretär ei ole näidanud, et tal oleks ühtki kehtivat volitust Parlamendi juhatuse esimehelt, mis annaks talle voli võtta vastu ja teha teatavaks vaidlustatud aktid, mis käsitlevad Euroopa Parlamendi saadikut puudutavaid rahalisi küsimusi.
- Kolmas väiteosa, milles väidetakse, et vaidlustatud akte ei ole piisavalt põhjendatud ja et need on meelevaldsed.
- Neljas väiteosa, mille kohaselt rikuti olulisi menetlusnorme.

-
- Viies väiteosa, mille kohaselt Euroopa Parlamendi peasekretär ei ole toimikut isiklikult läbi vaadanud.
2. Teine väide, et vaidlustatud aktid ei ole sisuliselt õiguspärased. Väide jaguneb kuude ossa.
- Esimene väiteosa, mille kohaselt on rikutud õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõtet.
 - Teine väiteosa, mille kohaselt ei ole vaidlustatud aktide aluseks olevaid asjaolusid toimunud.
 - Kolmas väiteosa, mille kohaselt on vaidlustatud aktide andmisel kuritarvitatud võimu.
 - Neljas väiteosa, mille kohaselt on vaidlustatud aktide andmisel kuritarvitatud menetlust.
 - Viies väiteosa, mille kohaselt vaidlustatud aktid on diskrimineerivad ja nende puhul esineb *fumus persecutionis*.
 - Kuues väiteosa, mille kohaselt OLAF ei ole sõltumatu.
-

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET